

R 367 III

5

Tom III. (repliky).

Aytem - Katowice

Jan. Góry

i

Kabane

~~Jan. Góry~~

Spec. 5335/53

Sl. Godula
St. god, Fiedy 37.
1. 9. 53 W. 59-

R 367/III

Spiszek antykatarny.

1. Książka listerna księstwa Bytomskiego.
2. Parafian Bytomski.
3. Książka parafian Parafii Maryi w Bytomiu.
4. Książka św. Trójcy w Bytomiu.
5. Książka św. Mikołaja w Bytomiu.
6. Książka Bractwa św. w Bytomiu.
7. Książka parafian w Godulach.
8. Książka parafian w Kamieniu.
9. Książka parafian św. Barbary w Karł. Kucie.
10. Książka parafian św. Józefa w Karł. Kucie.
11. Książka parafian w Lipsku.
12. Książka parafian w Mielnicach.
13. Książka parafian w Piekarach.
14. Książka parafian w Świątoborcu.
15. Książka parafian w Kąkolewie.
16. Książka parafian i wsi w parafii św. w Słupcu.
17. Książka parafian w Turku.
18. Książka parafian Parafii Maryi w Katowicach.
19. Książka parafian w Żukowie.
20. Książka parafian w Mielnicach.

Rodzinie II.
Wojtha historyczna książka dyplomatyki.
Przewodnik dyplomatyki.

W roku 1163 Śląsk cały należał do państwa polskiego i był ziemią niepodległą polską. W roku 1139 król polski Bolesław Krzywousty, umierając, podzielił wielkie państwo polskie między 4 swoich synów. Wojtawę w synów, Władysława, otrzymał Śląsk i ziemie Krakowskie. Władysław, sławny panowanie nad całą Polską, stracił najpierw synów, a braci swoich, która się stała częścią państwa, kłótni, dla niego. Władysław umierał razem z synem, podzielił państwo między synów. Tak wygrał Władysław, który się na dzień swego śmierci, która ziemie, ponieważ tam o pomoc dla państwa stała się ujemną, to jest Śląsk i ziemie Krakowskie. Jednak państwo niemieckie powstało bez skutku i Władysław zmarł na skutek, na wygnaniu 1163 roku.

W śmierci Władysława bracia jego synowie podzieliли państwo na trzy części polskie, którą się podzielił, ponieważ trzy nowe królestwa. W ten sposób Śląsk cały stał się niezależnym od reszty ziem polskich i miał własne królestwo, podległe i rodu pierwszych królów polskich, a domu Piastów. Śląsk cały, do którego należała również część państwa Śląska Austriackiego, otrzymał Władysław I, syn wygnanego Władysława, który ten państwo od 1163 do 1211 roku.

W ten sposób państwo powstało 1163 roku.

do ziem Krakowskiej. Stan ten przetrwał aż do roku
1194. W tym czasie pełną była arcybiskupia i major dawa-
nych ziemnych książątami. Cóż Polska podzieliła się
na dwa strony, jeden na Mięczyłowskiemu arcybiskupowi Starzy,
pragnąc, ażeby Wielki Książę Krakowski jak najmniejszej
przypadł władzy, drugą przenieść Mięczyłowskiemu, a na
maksymalnym; pragnąc, ażeby Wielki Książę jak
najmniejszej miał władzy, ażeby książęta dwuliczeni,
nad któremi miał dążyć do zniszczenia, ku-
petnie od niego byli niezależni.

Arzybiskup i Starzy podzielił się na dwa
strony; z dwóch braci sławnych książąt, każdy w
swoją, przeciwną stronę. Arzybiskup wyprawał książę
Górnego Śląska, Mięczyłowski, trzymał się Wielkiego
Księcia, a brat jego, Bolesław, z przysiężnikiem Wy-
sokim, przysiężając, że Śląsk będzie ze stolicą, Wrocławiem,
był przenieść Wielkiemu Księciu. Wybuchła wojna
domowa; straszyliło maksymalnym, przenieść
Wielkiemu Księciu wygnano, a Mięczyłowski Kra-
kowski musiał uchodzić z kraju.

Wówczas arcybiskup maksymalnego do Kra-
kowskiego najwzrostłego a synów Krzyżowatego, Kazimierza,
który zastąpił sobie potom na jego przysiężnym prze-
wiedliwym. Kazimierz był jedynak stary; widząc, że
Mięczyłowski Raciborski ażeby go zniszczyć, trzymał
a Mięczyłowskiemu Starzy, chcąc go tedy przysiężając
na na arcybiskupa, straszył. Celem przysiężania względem
jego, że mu sprzą kamień ziem Krakowskiej a gra-
dami Bytomia, Raciborskiem, Katowic, Zawonia

i Porvoo; Wtem spocisk Słaski ludów się powiększył,
a dawał im to przystałą im pracę i starości kieszonki.
do dywanów brązowych; materiały to miały się do roku
1850; wtemno dopiero powzięto je. do kinstywności
mariańskiego.

Królestwo pruskie wylicza je również
 swego spadek, ponieważ nieprzebiegało około 100 lat.
 W roku 1236 nastąpił podział na anty i rycerz. Królestwo
 Władysław, królewski pan na Górnym Śląsku, po-
 stawia intencje rycerzy, którzy się królestwu jego
 poddać, tworząc anty nowe muzeum samodzi-
 ne państwa. W ten sposób podział przepadł
 rycerz królewski drugiemu synowi Władysława,
 Kazimierzowi II. Do królestwa należały miasta By-
 tom, Krosno, Tarnobrzeg i Lublin oraz przyległości
 w. Królestwo króla znajdowało się w Górnym
 państwie jego znajdował się w Górnym państwie
 - według planu rycerzy -
 w Górnym państwie w Górnym państwie
 państwie.

Wojciech Kacimierz był piotrowskim a sta-
schich Piastów, który został koldorowickim koczny
wreckiej. Stała się to dnia 10 stycznia 1857 roku w
Pradze. Wówczas wybuchł w Polsce a proinde dzielne-
stwa ciemni krakowskiej niepokoję, Kacimierz obawia-
jąc się zupełnej utraty swego księstwa, oddał
je pod niewolaństwo koczny wreckiej. W roku 1853
umiał zostać królem, byłamki Piastów, nie co-
starczający żadnego potężnego węgierskiego. O księstwie
jego pisał tenże sam pamiątkowy księstwie

4
słabymi, który wystąpił już w tym roku
kniżki na karygi książąt Kanińskiego Cieszyń-
skiego i Kurada Slesyńskiego. Kandyd książąt otrzy-
mał pełną księstwo; książę cieszyński przeniósł
księstwo slesyński przeniósł.

Książę Kurad Slesyński wstąpił slesyński
wznowił 1476 r. sprowadził swego, młode księstwo by-
towskiego ^{i księstwo slesyńskie} elekcyjnego warchidę. Wstąpił wstąpił do
skutku nie doznał, gdyż książę Muciej męgierski,
mając wzmocnienie nad jego ziemiami, przystąpił
wysłali sobie księstwo slesyńskie jakoteż miasta
ziemi bytowskię: Bytów, Świeklawice, Kozłowie
Slesyńskie, należące do młodej slesyńskie. Takie sam-
bo sprowadził wstąpił drugiej młodej ziemi by-
towskię, księcia Przemysła Cieszyńskiego. Po-
wzięty jak stuletnie podzielił wstąpił miasta i
księstwo bytowskię znów wstąpił w jedną, ca-
łość. Odtąd aż do roku 1498 jest Bytów wstąpił
slesyńskie karygi męgierskiej.

W roku 1498 objął władzę ziemi bytowskię
księcia Jan Slesyński, Głogów i Sieradz.
Karygi wstąpił podzielił jak poprzedni karygi
bytowskię i ziemi Sieradz. Po wstąpił ziemi bytowskię
i ziemi, ~~karygi~~ księcia przemyskiego,
wstąpił przystąpił do poddanych z wielką radością.
Wstąpił, że 16 stycznia 1526 r. wstąpił młodej
młodej wstąpił ziemi bytowskię. Wstąpił
wstąpił księcia Jana Slesyńskiego i margrabiego
Jana Brandenburga, przystąpił księstwo na

5

właściwie ostatniego. W tym roku odarzył się w historii
także i dla Szwajcarii ważny wypadek. dnia 29 sierpnia
1526 r. zginął w bitwie pod Murhardem, Ludwik, król
franki. Czesi i Szwabcy wybrali na króla Ferdynanda I,
syna zmarłego króla Ludwika. Tak dostał się Szwab
pod uniwersyteckie austriackie Habsburgów, pod
któreś to pozostał aż do roku 1741.

Nowy król nie był przychylny protestan-
towskiemu ferym, co też skutkiem lewego mianu jego
we w czasie panowania przyniesienia swego nie ra-
twierdził. Wobec tego znajdował się królestwo pod
wpłytem rządami króla Jana i margrabiego Jer-
nego. Ostatni wysłał już w roku 1523 panowanie w Kar-
niumie i Głubokym i miał je mieć w rękach na Szw-
sku. On to jest ojcem protestantyzmu w Szwajcarii.
Gdy w roku 1529 oblegli Turcy Wiedź, znaj-
dował się król w krótkim czasie w położeniu finanso-
wym. Margrabia Jerzy przysłał królowi 182 tysięcy
333 szwajcarskich guldener, co on otrzymał w formie
królestwa raciborskiego i godności. Dnia 27 marca 1532 r.
znowa przysłał królowi w wysokości 1000000 florenów Jan i od-
tąd został margrabia szwajcarskim królestwem, ziemiami
szwajcarskimi, raciborskim i bawarskim. Niedługo swego
miał w Karminie, gdzie ten rząd swój sprawował.

Następnie Jerzego został syn jego Jerzy
Fryderyk. Pierwszym królem był małoletnim, panowa-
ł w rękach króla aż do 1553 r. stryj jego Al-
brecht z Bawarii. Gdy jednak zmarł Albrecht
zostawił Ferdynanda I, który został sam z królestwem

one nędzy nad księstwami kamieńskiem, opolskiem,
raskubuskim i bytomuskim. Polowanie to wykonywał
cearz, zabierając księstwa raskubskie i opolskie na
własność swoją; Jęzgo wynagrodzono oddaniem mu
księstwa saskiego. O księstwo bytomskie proce-
dował się młody margrabia od 1560 do 1570 r.; proce-
s ten nie trwał długo i jakich pomodów, nie został ukon-
czony i wkrótce ten skrawek ziemi został nadany
księciu Jerzyowi. W roku 1603 przeszedł ziemie bytom-
skie na własność elektora brandenburskiego Fryderyka
Fryderyka. Ten zaś oddał je synowi swojemu Janowi
Jerzyowi.

Jan Jerzy był jednym z najniebezpiecz-
niejszych wrogów cesarza Ferdynanda II., a wiernym młodzień-
cem cesarza króla hiszpańskiego, Fryderyka V. Spół-
nił się z nim ^{z nim} w bitwie pod Pragą, gdzie naj-
bardziej króla hiszpańskiego zostali pokonani. Cesarz rozkazał
mu postępowaniem margrabiego, skazać go na wy-
gnanie, zaś ziemie bytomskie przyłączyć do swego
kraj. Wszelkie starania jego o odzyskanie tych
nie odniosły żadnego skutku; cesarz powołał mu-
szkiety. Margrabia Jerzy zmarł na wygnaniu 1624.
Od 1625 do 1629 r. przeszedł ^{z rąk} ~~z rąk~~ ziemie by-
tomskie na własność hr. Karla Bonnermarckha,
którego potomkowie to dzisiejsi Bonnermar-
ckowie, właściciele znacznych dóbr i ziem na-
kładów przeznaczonych na Górnym Śląsku.

W roku 1740 zmarł cesarz Karol VI., po-
mu nie miał męskiego potomka, objęła nędzę kra-

ju ciotka jego, Królowa Teresa. Wkrótce jej panowanie sto-
myły się krótkim krótkim wojny z Polakami, w których przetr-
wała nasza pod panowaniem pańskie. Wkrótce rządząca
niemni byłam, królowa Karol Józef, był niemieckim
dla państwa; w drugiej wojnie słabszy stał po stronie
antypaństwa państwa królowi państwu. Król Fryderyk
chciał królowi Józefowi wnie państwo byłam i od-
dał je 1748 r. do Cesarstwa Austrii, a
protestancki linii Annenmarka w Prusach. Wkrótce
niemiecki stał się państwem z tyłu, że królowa-
nowy Cesarz linii Annenmarka (katolicki w Halle
i protestancki w Prusach) był rządem, niemni byłam-
ski.

Do powiatu Słaska pod panowanie pruskie po-
dzielono kraj na trzy części powiaty. Tym sposobem
powstał i powiat bytomski; składający się z parafii
z starego kościoła bytomskiego, wsi Biskupie, Mikul-
cynie, Rudy, Zakrzewo, Zakrzewo i Łowicze. Powiat ten był
jednym z najmniejszych na Górnym Śląsku, i naj-
mniejszą część na powiatu wziętego powiększył
11 mil kwadratowych i liczył ludność w tymczas 577
mieszkańców. W roku 1814 powstał powiat znowu
przeorganizowany przez przyłączenie miasta i parafii My-
ślowic, Katowic, Łopienic, Radoszenia, Bogucic, Brze-
kowie, Łopusz, Brzezinki, Katowia, Gorybrowic, Wiesz-
owy, Kunar, Niedary, Glińskie, Wietlich Wilkowic, Ła-
synowa, Miedar i Rakietnicy. Wówczas obejmował
powiat przeszło 14 mil kwadratowych i liczył 25 tys.
692 mieszkańców. Ludność powiatu, która wynosiła

1481 roku tyłko 12 typ. 319 druk, warstwa do roku 1866
na 20 typ. 038 druk.

W czasie wojen następnymi zmianami lioba-
ta, najpóźniej warstwa nadmierzająca się szybko. Z tek-
naliczono 1861 roku już 145 typ. 654 mieszkańców w
całym powiecie. Takim od roku 1814, od czasu sta-
nowienia nowych granic powiatowych, aż do roku
1861 byli w powiatu lat 44 wzmagała się liczba miesz-
kańców powiatu aż sześćkrotnie. Nadmierzający też
warstw ludności ściśle już stał, a rozwójem pro-
myślności hutniczej i kopalniarstwa. Warstw ludności
nieudźwignął administracyjny tak słabego powiatu, co
data porwał do powiatu jego. Mowa rozporządzenia
z dnia 24 marca 1873 r. przytapieniu tego roku, twor-
ząc z całego powiatu bytomskiego dwicizną powiaty
bytomskie, katowicki, tarnogórski i nakielski.

W tym tyłko *powiat bytomski* *nam*
~~W tym tyłko~~ ~~powiat bytomski~~ ~~nam~~
w strumkach bawichych ~~bytomskiego~~ powiatu bytom-
skiego. *Nie będącym strumichom tych nadmierzających, a do-*
~~namnigaję się najmaksymalnie dawać. Głady przyrosty~~
~~nie z blawitach 00. Chinytów i epitelu. Porozumieć~~
~~warstw dwiciznizacja na dwiciznizację w dawnej~~
~~w bytomsku. Jacek powiatu bytomskiego bytomskiego~~
~~bytomskiego bytomskiego, a do bytomskiego i na bytom~~
~~bytomskiego bytomskiego na bytomski dwiciznizacja w powiecie~~
~~bytomskiego.~~ W bytomiu samych istniał już 1201 roku
kocioł w. Katozmaty, ~~bytomskiego~~ powiatu bytomskiego prawa powi-
atowe a nakielski do opactwa w. Wincentego w
Wrocławiu. Wika lat później, do roku 1223 studował
miał kocioł Władysław dwicizny kocioł farmy pod
wzmianką Najm. Maryi Farmy. *Wzmianka później*
powstał kocioł w. Tójaj, studowany w roku 1674.

opracowanie roku 1312
F. Niedinger puter, ~~bytomskiego~~ ~~bytomskiego~~ ~~bytomskiego~~ ~~bytomskiego~~
Mimorytów w roku 1201 roku nadmierzają kapital Bzys-
gorców pod wzmianką w. Aneta.

ry i uprzągnął go nalezycie i renowalensiu biskupa i opata
współczesnego klasztoru św. Wincentego we Wawelskim.
Mieki biskupie Marbentanie mortawcy pod miastem Była-
niem na górze, sętej hali rąpli kółdnie "probatwa ier.
Matgornaty.

Próbującem św. Matgornaty byli: sala, w roku
plebanii krocista farnego w Bytomiu, wstąpiła, nie wie na-
leżeli do rąkemu Marbentaw. Karcem sęcieli ich się por-
ty i krocist farny przytąpnę do probatwa św. Matgornaty.

W połowie XIV. wieku był plebanem Bytomskim
ks. Piotr z Kocła, pomocnikiem zaś jego kanonik Michał
z Bytomia i drugi kanonik, który pełnił obowiązki
nadradywaniwa. Ponieważ ten kanonik kanonik, a
wstąpiła pomocnika plebanowi, podburzył probatwa św.
Matgornaty miernym Bytomskich, wstąpił od jednego
do drugiego i abisenci ier, że byłby sępnął w abiseli
w farnym krociste gadwinke, jeśli mu się uda pójść
farny krocist a probatwem.

Miernymie pdaśclili się na dwa stron-
niwa; jedni byli na plebanem, drudzy na probatwem,
stosownie do części miasta, w jakiej mieszkali. Wawras
bawiem miasta Bytom miasta dwóch pań. Jedna
część należała do Przemysława I, króla ciceru-
skiego, druga zaś do Krowad, króla alonickiego.

Wził pomocnika plebanowi sępnął się
Krowad alonicki, na nim natomiast Przemysław
ciceruński. Przemysław sępnął sępnął pdaśnym
sępnął sępnął plebanowi, co się należało, Krowad
naś sępnął sępnął pdaśnym sępnął sępnął krocist-

nych, a nadto odebrał im quatten dwie luty ziemie.

13

Naprotiw domagał się pleban nakazania. Wreszcie wybrał się do Ryjmu, by tam dobrać się praw swoich. Stolica Apostolska wystraszona jego karysio i nagroziła błyskawicą wygnania, któryby sam się spowinowacił i karysio wygnął.

Do karysio przyjechał sw. Matgorzata, nie wstąpił i nie poprosił podania swego księcia i nie oskarżał go przeciwko plebanowi. I wkrótce dojechał się skutkiem niezgodnego swego postępowania.

Do porzeczki a Ryjmu polecił pleban ^{ko.} Piotr kanonik ^{ko.} Mikolajowi adnotować a ambony wyrok Stolicy Apostolskiej i swować parafian do postępowania i podania się prawom Kościoła, do utrzymywania w porządku budynków kościelnych i do naprawienia podziur kościoła, aby go świątynią i górami nie namiętności. ^{ko.} Mikolaj spełnił polecenie w dzień Św. Michała ^{ko.} 14 września 1363 roku.

Skoro się o tem dowiedzieli ryjcy, wysłali w tymże dniu ludzi a zabranie plebana. Ten, widząc niebezpieczeństwo, polecił ^{ko.} Mikolajowi wyjechać a Najświętszym Sakramentem naprzeciw napastnikom, by ich od quatten ^{sam zaś postanowił uciec.} powstrzymać. Ale gdy ^{ko.} Mikolaj ukazał się a Najśw. Sakramentem, oznaczono go groźbami wrócić do kościoła i stawić na ołtarzu Najśw. Sakrament, porażony przedmiotem go, awanturą i karysio na rathos.

Stał powstał wielki ruch a niedziela. Nieprzyjaciele plebana burmistrzem ośmieli na plebana, ugodzili domy, straszyli go i inni, a nie chcieli plebana,

oraz najnowszym parawanym i rosyjskie dokumenty i przyniesie
kuchnie.

Episkopem pleban uitał wybuchając się
a miasta. Ale bramy stały zamknięte, ukrył się więc
do pierwszego pierwszego domu. Tam go odkryto. Chłamek
wybiegłszy z korytarza, ukrył się i takie sąpowiedano
na ostatek. Tu rozkazano obywateli kazać nam, po prostu
wyprawdano ich przed sądownictwo, aby ich roz-
strzelić. Zaledwie ich oskarżeniach i sądownictwa,
razemla krajem: „Ktoś ich!”

Wyrok spełniono natychmiast. Władze ofi-
cy wyprawdano na miasto i wrócić do sadu i kory-
li stary, gdzie słownie są, dają i tak przy korytarzu
sio. Matgorzaty. Pleban hr. Piotr niebawem uitał,
hr. Mikolaj natychmiast wyjechał się a wody. Długo-
no go i nowym wrócić do wody, ale i tym razem
wydobył się na brzeg. Wtedy tutaj uderzył go toporem
trzy razy w głowę. Licho pokaleconego odwieziono
do miasta, gdzie go skrytych sierpieniach na trzeci
dniu skonał.

Tyko zabójcy i mordercy udało się uciec.
Inni trzy dni byli w pobliskiej wsi i w końcu, po prostu
przebiegli do Łagieru a więc, w sądownictwie innych
dwóch korytarzy. Papież zwrócił na dyktando i interdykt, który
brwał lat dziesięć.

Straszną kara Józef Sylwian, po
pięć roku brzmienia go w tej sprawie wielki powrót samie-
nie miasta w góry i uciekły na czas długi doko-
łał morderców.

Tyle brzmienie spawiera sm. Wierzę, że Was-
stawić. Z naszej nas^{drogą} ~~współczesny~~ dotychczas do nowoczesnego
systemu kasy i następny.

Przedzielniki nowoczesne dotychczas nie zostały
już nie dotychczas nie wyjaśniono. Brak dokumentów, a
któreby miałyby dotychczas nie miałyby już.
Przedzielniki nowoczesne mają niekiedy wos-
nowe polityczne. Systemu należał do odwrócić kierunek
kierunku Polityka, kierunek Polityka, która niekiedy
kierunku kierunku Polityka kierunku Polityka i kier-
nowe kierunku Polityka, a niekiedy kierunku Polityka
dotychczas niekiedy. Wierzę, że niekiedy kierunku Polityka
spór o niektóre przedmioty, niekiedy nas o to, że kier-
nowe kierunku Polityka kierunku Polityka Polityka-
skich. Wierzę, że niekiedy kierunku Polityka Polityka
kierunku Polityka, która niekiedy, że kierunku Polityka
kierunku Polityka Polityka kierunku Polityka Polityka
kierunku Polityka.

Wierzę, że niekiedy, że niekiedy niekiedy
niekiedy kierunku Polityka, niekiedy kierunku Polityka
niekiedy kierunku Polityka ^{niekiedy kierunku} Polityka Polityka.

Wierzę, że niekiedy kierunku Polityka Polityka Polityka
1359, który kierunku Polityka, aby kierunku Polityka mis-
sta kierunku Polityka kierunku Polityka, jak to
kierunku Polityka kierunku Polityka kierunku Polityka. Jak to
to kierunku Polityka kierunku Polityka, leżąc kierunku Polityka
kierunku Polityka kierunku Polityka, kierunku Polityka kier-
nowe kierunku Polityka i kierunku Polityka kierunku Polityka kier-
nowe kierunku Polityka Polityka.

~~Wierzyli~~ Wierzyli się dwa stronnictwa, a których
jedno stało się po starcie króla oleśnickiego, drugie
po stronie ^{króla} wrocławskiego. Do ostatniego przyłączyli się
także plemię ks. Piotr, ten stronnictwo to nawi-
ta było ^{nie} walczyć z nim, jeżeli nie mogło przeciwstawić
organizacja króla wrocławskiego. Kłóci się, że stron-
nictwo króla oleśnickiego wzięło udział w wojnie
króla św. Matgorzaty jako najeźdźca do spot-
nienia zemsty nad dwukrotnie zranionym królem faryego.
Kopie się pod królem w roku XII, dowód do pierwszego poru-
nienia; wiadomości o jego śmierci dwukrotnie króla św.
Matgorzaty a do trzeciego króla faryego, co pocią-
gnęło dwa 10 grudnia 1400 r. nastąpiło. Sprawa
przyjmuje natężenie natężenie a pociągnięto wic-
ku XII. Cechy między innymi się do trzeciego poru-
nienia się w nawiązaniu do jego pociągnięcia się,
które roku 1538 nawiązanie pociągnięto św. Matgorzaty
w nawiązaniu a króla nawiązanie na Anglię nawi-
tano. Takim sposobem nawiązanie się jego długi-
letnie, regularne nawiązanie przez nawiązanie i do-
dwukrotnie króla św. Matgorzaty.

Wzrost naszej reformacji.

W tym czasie sprawa się zaczęła nawi-
tanoj margrabia Henry Brandenburga. Wówczas
dowodem, że w sprawie pociągnięcia jego króla ko-
ściół ~~przebiegał~~ św. Matgorzaty i Henry Margi
przez protestantów 1529 r. nawiązanie, 1543 r. odbywały
się, że króla Henry Margi nawiązanie do prote-
stantów a w ~~roku~~ 1569 do 1570 roku był pociągnięto
tego króla pastor ewangelicki w Wiedniu. Pocią-

19
kawał sumie wch nuznue publicznie wypholnie ku agor-
stosom nuznue, mima, ie przylotyem a ciezami ko-
soblennu, kuznien, smiecamu, danykamu, xlibit-
nu i w anacie dzechomnej.

W dalekym wiazu skazy w plebanu, Kralia na-
kazywat mgato swej dczidie i maim parafianom mima
pudnaxiac i kapelusz puzidennu, odgimowac. Najwisk-
stom npraxeniem jest karcarna, abudomau gnez kra-
lesgu prau branie puzakundziej, niedalich kuzietu ex.
Enjey. W tej karcarnie odgimuj, sie maim tance, raba-
ary, kuzyki i miedpizana awawala a najciznierz, abra-
nu, Bria. Tam nie mowizet sie kuzelny mowizetoci
i miedniedli, gdza mowizet jest dzechomnej prau kuziay.

Na statucie nuzalennu odgimowizet Kralia
nuznuechomstom kuznien w nastepujacy, nuznue-
vay anaxetki opaci: „Biskup jest w swej dczidie
geen, gupien nie jest maim penem, mima nie dach-
je nie; ja nuznueat na maim gupien i maimi-
stem miedpizanym wladu.” X adan przylotyem
dziej jachnau puzekija dzechomnej nuznuechom-
biego do kuzietu kuzietkizgo i jego nuznue. Adituzey
dzechomnej ta fakt, ie kuzietu foray nie maim caci
37 lat gupienitego plebana. Kuzietkizgo dzech-
puzetom nuznue wypholnuy do prau miznue, to prau
kuzietu, tenie ko spotkat kuzie mowizetnuego ple-
bana i gupien. Nastepem jego nuznue ko. Kuzietu,
mowizet kuzietu w Muznuech, syn kuzietu
puzkarna. Tenie nuznueat w nuznuech na swe prau
kuzietkizgo jednue kuzietu i mowizet, mima, ie

Jeszcze tego samego roku objął również parafie
op. ks. parobrama Szafraniec. Nadeił się 19 lutego 1807 r. w
Guadalupe, wsi położonej w parafii kowieńskiej. Z szluby
wzrostł gimnazjum w Gliniankach, potem poszedł na
uniwersytet do Wiednia. Wstąpił do zakonów i wstąpił do
teologów i z nich wybrano sześcioro kandydatów -
biskupa Lehmanna i sześcioro kandydatów, poosta-
wy został jako kapłan do Wiednia, później do Pra-
gi, gdzie został kuratorem parafii kowieńskiej.
Z jakimi biskupami szlubił między kapłanów w dużej
stosunku parafii, widac' stało, że biskup - biskup
przebrał się na jego adwokata, wskazał mu w 1839
roku, a więc biskup między op. ks. Szafraniec dyktował lat
32, następnie parafii kowieńskiej.

Tu napisał się biskup kowieński ks. Sa-
franiec. Głównie pracował około zbierania danych o
kości, które nadawały się do pracy. Pracował także nad
naprawianiem i porządkowaniem kościoła kowieńskiego,
i pod tym względem posiadał wielkie zasługi. Wskazy-
wał, że nie miała parafia, wyrażał wiele uwagi w
tym względzie parafii, gdyż parafia op. ks. Szafraniec
była: co prawda mała, niekiedy bierze o tym nie
wie. W gimnazjum gliniankach otrzymał fundusze agum-
gony i wieńca ks. Szafraniec, podług którego rozdał
się swoim uczniom pierwszemu klasie magistra na naj-
lepszą pracę napisaną z ranki religii, a z tych jedna
w polskim, druga w niemieckim języku.

W roku 1848 wybrany został protą do
pierwszego sejmu państwa na parafii kowieńskiej (stary)

i brzocho - gliński. Znamyśmy napawców swoich
mimków, uwiadł więc w pierwszym ujęciu parokrotnie,
a to na lewicy, na tej stronie gdzie siedzieli ci protestanci,
którzy przemieszczali na granami ludu i byli przeciwnikami
nas. I tu w Berlinie odznaczal się naszymi ujęciami
i nieumordowanymi pracą w wykształceniu obywateli pol-
skich. Przedwzrostkiem nas miał odwrót wyodrębnić na
mniejszą sekcję w sprawie języka ojczystego ludu gar-
niskiego. Wskazywał niemiennie Hleska na jej wielkość
jego nieumiejętności. Tu to imiał wyznaczone w ujęciu parokrotnie
18 kwietnia 1849 r. pamiętne słowa, które przyniosły nie-
długo później Górnolipski: „Wzrost języka jest kluczem
do wszelkiego moralnego i politycznego wykształcenia ludu.”

Właśnie ten sp. ks. Szafrank, jak kiedyś
pracujący publicyście dla dobra zgody, pojedynkowi i
umierotwień. Pamiętali bardzo gorąco lud swój, a którego
wyznali, pamiętali namie słuchał w jego sprawie, dlatego
wskazywał go w władzy duchownej, wiedząc, żeby mu
należała postawa. Pomimo tych wszystkich przeciwo-
staw, wytrzymał ks. Szafrank na swoim stanowisku. I
już nie wtedy, gdy wielki ten mąż już nie pracował po-
między innymi; twierdził ówczesny kanclerz Niemiec
przy władzy nad ustawami i wyrodekami w roku
1886, że ks. Szafrank (wtedy byli wtedy różnorodnie
postawami do niego pierwszego sejsmu pruskiego, był
„agitatorem wielkopolskim na Górnym Śląsku.”

Agitatorze sp. ks. Szafranka w sprawie
obecnego parafii była bliska. W roku 1845 powstał ad-
ministracja, darowizny kłótni katolicki Lange,

mechaniczne zbudowane lat stary, ^{potwierdzonej} mag. de Jurem i ~~in~~ i nastę-
 pnie ja, masywnym mickalickiem. W wieży tej znajdują
 się 5 dzwonów: 1. dzwon im. Urbana słany 16 września
 1734 r. w Bytomiu, 2. dzwon im. Józefa, 3. dzwon im.
 Tadeusza, 4. dzwonek krucjacy i 5. dzwon im. Mat-
 guzaty. W czasie powstania był króciutkim namiotem a
 walecznością odprawił w krócieli sm. Józefy.

W tym samym czasie należała przystan-
 nia do Andrzeja Króciela w. Kości. Kocio, pracom miasta
 do pracy w przyległości wieziemi i wiatrakami; Gó-
 rami i dołami Hajdukami i Urządami od pa-
 nacji bytami i wiatrakami. W roku 1855 miało 55
 osób na parcie. Dnia 16 lutego 1856 r. dobiegł do
 Szafranka 25 letni jubileusz kapłanów. Wtedy anioły
 dobiegły na parcie 4 maja 1874 r. Wracali ze wsi
 Szafranka, gdzie w filijnym kościele odprawił
 uroczystość, do domu. Tamże się przebiegły, wnieśli
 mi na kopy kamienią, wchłuch tego ko. Szafranka
 się tak zbalował, że niedługo potem jego ducha oddał.

Sp. ko. Włobert Bonczak.

Jednym z najgłówniejszych naśladowców ko.
 Szafranka, był ko. Włobert Bonczak, który przebrał ko-
 ściółka Janny Maryi, następcą ko. Szafranka. Ko. Bon-
 czak należał się do najpocześniejszych i najgłówniej-
 szych kapłanów gościnnych, był jednym z naj-
 głośniejszych mityzantem całego ludu, starszy, brzo-
 sły, silny, skłubał narodził pulchry, jedynym słowem
 słownym dla wszystkich niedoków.

Mr. Bonczek urodził się 6 czerwca 1837 r. we
wsi Michaninach parcy Dybarnu. Jego - matka stracił w bardzo młodych latach - przeniósł go do młodej wiejskiej w Michaninach, potem do wiejskiej w Dybarnu. Następnie przeszedł młodego studenta do gimnazjum w Glinicach, gdzie ukazywał się w szkole nauk, podziwiał się starożytności. Do szkoły nauk w seminarium duchownym we Włocławku, otrzymał świadectwo kapłańskie dnia 4 lipca 1863 r. W tym roku został postawiony go młoda duchowna do Sieradza jako kapłana do pomocy w duszpasterstwie. W roku 1865 przeniesiono go na urząd kapłana do Dybarnu. Probostwem był wtedy wtedy naszym jemu archidiecezji ko. Sieradza.

Mr. Bonczek, patrząc na swoje słabstwo swojego grabarza i naciągając go w pracy duszpastej i administracyjnej, postanowił razem z żoną i wyprawił się do studium Bogu i bliźnim, wzbudzić im drogę nie tylko do zbawienia wiecznego, ale także do wiary, do postępu, do dobroci w duchu chrześcijańskim.

Do śmierci ko. grabarza Sieradza został ko. Bonczek administratorem całej parafii. Liczne to były sprawy, do których przystąpił do kultury. Mr. Bonczek jako grzeszący rybnym, stał wiernie na posterunku, poświęcając na pracę Bogu, walcząc nieustannie o sprawę Boga, Krzyża, św. i ludu. Nie tylko działał w Krzyżu, na ambanie, w administracji, nie tylko na zbawieniu publicznym, ale także prywatnie, prowadząc grzeszące katechizacje dla

26
ludu. Między innymi przebieg w tym czasie powieść Do-
landera pod dyktando, Stany Północne na język pol-
ski. Nie spodziewał się, że książka, która w pierwszym
tytułowi, gdzie w jego słowie występują, nie wy-
stanie także w rękach smutnych. Doktorator wyturnił
dr. Pawłowski przez niego, książkę, a sąd skazał
go na dwa miesiące więzienia.

Leżała tam nie odznaczając dr. Pawłowski
uż dalszego chrześcijaństwa. Młoda nawet przewidzieć, że
wizytacje odwiedzało jego kapłan i lekarz. Wierzą-
cym i wierzącym pociągali całą kulturą na
stanowisku naszego parafii białostockiej. Dopiero gdy
młody mąż, przyjeżdżając, 5 czerwca 1886 r., został
zamieszany problemem, że w sprawie przed sądem
zobowiązaniem swego kapłana, który się odbył 4 lipca 1887 r.

Słuchając dr. Pawłowski było jedynym cię-
żem gołębim, a także dla Północy i Ludu. W tym czasie ran-
ko w do południa masy był czynnym, a wieczorem,
gdzie ledwie kończył pracę swoją, jeszcze cała na go-
siedzenia domowych i tam rozmawiając i pisząc
stary pociąg zebrał i zachował do dzisiaj. Wiat
on szczególnie dla pracowników, przede wszystkim
językiem. Każdy nowy i potrzebny tekst go sta-
wał. Innego dnia, młodym, stał go lud polski i ta-
maratna polska.

Gdy zaś myślał mieć wolnego czasu,
miał go prawie całego dnia, w nowo do ulubionych
swoich książek, narysowane się w nich subtelne.
Wtedy otrzymał 15 dni w polsku, a których nie miał

jest kresii religijnej. Najwiekszej umiartowity jego imię, nie-
dług ratyon narodowi polskiemu za imieniem dwa chrześcija-
niemi pisane i to: "Hany Kosiak" i "Kiełkowski" i
"Góra Tłumaka." Hanysey podziwiał, talent jego nie-
mi gozrosłachij.

Smierć mieniąca się aniołem dr. Janinka
na wybita i pamiągaj swojego ludu. dnia 18 lutego 1893 r.,
wiosnie w dniu 50-letniego jubileusza kapłanstwa Jego
św. Leona XII, podkłada się Panu Bogu gorące słowo,
co Janinka dr. Hebie go nagrodę na niedługo, tem
bardzo pracowity i prężny umysł na siebie; Nie
ma jemu i go. co. Młoda miłość nasu, tem prawiła
go nim wielkie sława, aymiany duch katolicki,
który da Bog, prawiła w jak najdłuższe nasu. Chce
pamięci wielkiego i naszego kapłana, miernego prawni-
ciela katolickiego ludu na ^{polickiego} Goimym Kłobu!

*

Na uprosiennie o parafii imienia hr. Jan-
vaka przebyszego białoruskie Panu Maryi parafialnej
zde tego samego roku hr. Teodora Kytilowa, który 1901 r.
przeniesł się na parafie do Jela i tam 1903 r. umarł.
Następnie o sp. hr. Kytilowa jest hr. Emanuel Friedrich,
który dojechał do parafii imienia hr. Rudolfa. W ro-
ku 1894 i następnie odjechał do parafii białoruskiej
Lepienickiej i Węgier, gdzie białoruskim parafialnym
był. W tym samym roku odjechał do ~~Węgier~~ ^{gdzie} ~~Węgier~~
wiedeński, gdzie parafialnym białoruskim
był. W roku 1894 i następnie odjechał do Węgier.

Historia parafialnego Kościoła św. Trójcy w Bydgoszczy jest ściśle z historią miasteczka, którego Kościół parafialny Najs. Maryi Panny, Mijasz, gdzie wznosi się kamienny kościół św. Trójcy, ma powstanie, ściśle związane z wiekami, których nie ma zmentarza dla parafii Kościoła Najs. Maryi Panny. Pierwszą dawniejszą miasteczko Bydgoszcz było bardzo małe, to zmentarza znajdował się już na miasteczku na tak nomenklaturze Richardem przedkładać. Ona była więc zmentarzem w roku 1645. Kościół pod patronatem Panny Maryi w Bydgoszczy. Władcy z tam napis łaciński na kamieniu kamiennym, który stoi przed dwiema bramami kościoła, kamienia wielkiego, napis ten łaciński brzmi go polski: „Tu wzniesiony parafii króla Henryka Sumerański, zwanego i parafialnego 1640. Ten znajdował się główny altar, którego w 1893 roku poświęcił Kościół św. Trójcy.” Wzniesiony był z kamienia kamiennego i ściśle już kapłan zmentarza.

W tym kościele odprawiał 1851 r. starosta. Karol Antoniewicz zmiatając nałożone misyjne. Właśnie w tym czasie otrzymał on, którego obywateli i w tym czasie kilka braci kamienia zmentarza, zmentarza, zmentarza na całym zmentarzu. Właśnie kamienia zmentarza starosta na altar przy altar Kościoła św. Trójcy w Bydgoszczy, 9 listopada 1851 r. Pod tym kamieniem ostatni parafialny zmentarza Karol Antoniewicz zmentarza.

wał płaski i entowanie ludzi zabranego, który mowa stała
utrudniać w planu, do większych tam zabudowań. W Bytomiu
trwały między te prace dzień a robota bywała po 8 i 9
march. Tam ko. Antymierowa miernot dwoje, a miedziety trzy
marchi. Ta dwulicowa praca starożytna miedziomarcha wydala
dobra sprawo.

W roku 1865 skonała się pociągła odnowienia
kościółta bracki starożytny, tego go mowa. Parafja ten jedynak
parafja. Wicemarcha parafja Bytomia, mowa nie w ostat-
nich miedziach utworzyły się a miedzi trzy nowe parafje
jeden w Kości. Kości, Górkach i Świątobliwem, była parafja
ta licząca, nie bardzo była prawnie miedziach w Ko-
ściółce parafja. Ta ten dnia 13 lutego 1891r. odbyła się
reforma mowa, do kościółta, na którym postanowiono
budować nowego kościółta, który miał stać się wyjątkiem
dla miedziomarchi parafjan miedziomarchi. Gdyby reforma
na parafję ten miedziomarchi się nie ~~stała~~ miała, sa-
miedziomarcha wykupić miedziomarchi kościółta miedziomarchi
a na k protestantów a ostatniem miedziomarchi na miedziomarchi
kościółta ten. Kościółta.

Z dokumentów parafjalnych po op. ko.
parafjan Świątobliwem wynika, że mowa ten kościółta
miedziomarchi a miedziomarchi się do miedziomarchi parafjan miedziomarchi
miedziomarchi, od kościółta parafja i abndomarchi dla
miedziomarchi kościółta. Była to architekt, para naj-
odpowiedniejsza; miedziomarchi dobre obce tego miedziomarchi
głównie miedziomarchi miedziomarchi miedziomarchi parafja-
dowem. Kiedy kościółta miedziomarchi miedziomarchi parafja
na budowę nowego kościółta, miedziomarchi miedziomarchi,

31

22 wypadkuw umrzonych mactw, dotychczas ko-
sićcia św. Tężyj podajemy następujące. Dnia 20 kwietnia
1898 r. wytarzył Wajpawen, ksiądz - biskup Jęży dokument
o ustanowieniu parafii przy kościele św. Tężyj. Wzikał
później niedość natwierdzenie od sądu a w końcu
wrzesnia 1898 r. przybył do wydziału wyromadnienie do
pob. Schismersena do ustanowienia parafii. Dnia 2 maja
1894 r. przybył J. Eminenoga do Syburia i uchwilił w
tenże dzień następujących 2876 osobom ustanowien
Bieramowska. Dnia dwi później przysięgł biskup klan-
twa i kapłan ubogich Liotr archidusz przy ulicy
Biehanckiej. Od 1 do 31 grudnia 1894 r. Jężowie Francisz-
kowie sprawiali misję dla polskich parafian.

Dnia 25 maja 1895 r. przybył J. E. ks. Kar-
dynat wkrótce wyprawa ~~do~~ magistratu do Sy-
buria, aby przysięgł kapłan w misji św. Duna dla
siostry. Dnia 1902 dnia 6 maja przybył do wyprawy
przygotowanego miasta ksiądz - biskup Jęży, aby w
dniu 21 maja uchwilił w kościele Najśw. Maryi
sanktuarium Bieramowska. Od 4 do 7 maja 1909 r.
przybył J. E. ks. Kardynał Duna w Syburia i uchwilił
w kościele św. Tężyj sanktuarium Bieramowska.
Zastępił ks. Schismersena około kwietnia i parafii są-
mieścił. Dnia 25 maja 1895 r. został mianowany
później J. E. ks. Kardynał ksiądz - biskupem rzeszy
archiduszem, a mianem Duna św. a dnia 28-go
listego 1908 r. mianowany został podwójnie, parafii
dawnego Jęży Trisaktabliności Duna św.

Siemowit prabierał panny ks. św. Tadeusza, ks. Rein-
 hold Schirmer, narodzony dnia 8 stycznia 1842 r.
 w Lubawce, studiował, straszbom i gimna-
 zjum w Raciborzu i uniwersytecie w Bonn; w 1866
 roku wstąpił do zakonu, potem wyświęcony został dnia 28
 czerwca 1866 r. przez ks. biskupa Henryka Euberta
 na księdza. Następnie został straszbom, pierwszą
 parochją jako kapłan panny kościoła Tadeusza w
 Bydgoszczy. Tu pełnił służbę jako kapłan przez
 20 lat. W roku 1886 mianowany został koadiutorem
 panny kościoła w Lubawce, kościoła św. Tadeusza, a
 dwa lata później jego parochją. Ale parochja
 była dla niego za małą, w związku z tem i panny-
 kościoła dla niego. W roku 1888 został przeniesiony do By-
 dgoszczy, a w roku 1890 został przeniesiony do
 kościoła św. Tadeusza. Był on w Bydgoszczy i mianował
 się, że ten sam, który w poprzednim czasie
 mianował kapłana, nie mógł zostać mianowany
 kapłanem.

Wskazywał on, że był tegoż roku
 ks. Schirmer. Został on mianowany do
 kościoła, został on mianowany do kościoła
 kościoła kościoła kościoła - a był najniższymi, kościoła,
 kościoła dla kościoła, który na jego parochję, został
 parochją dla kościoła. Wskazywał on, że parochja
 kościoła na ten kościół, a kościoła jego parochję
 nie miał. Wskazywał, że kościoła, kościoła
 kościoła kościoła, gdzie ten ks. został Schirmer-
 eisen dnia 25 października 1895 r. Był on
 kościoła. Wskazywał on, że parochję kościoła

F. История старого Киева и внутреннего строения.

[illegible]

Two civil proceedings in Richmond.

F. Weso Diczary pod Rybnikiem jest przyległa do
samiych granic Polski. Tu wybudowano w roku 1808 kościół
z dwoma sacmami na wsch. i zach. Błogosławieństwo.
Był mały, górami pokryty i w jednej tylko wieżyce. —
Iz lewej strony brzoła, przy nakrytych obudowano ołtarz,
a w nim umieszczono obraz Wajim. Nadzi Janusz z dwiema
siostrami, na nich: obraz siostry, malowany na domowej lito-
mii, na dwa łuki dźwięki i reprezentacja, szerokości
i nabrój do najdawniejszych obrazów. Puga Kadrin.
Ntę go malował i stał go oprowadzano — mianowano.

Już wówczas poborczy lud tłumnie gar-
nał się do niego, szukając pociechy i pomocy w swojej
wiedzi. Młody młody ludu nie byłby daremny. Skłama
Kaj's wistara bajem, sławia, udmiała prozacyjn Łaski
na margatkie strony, - w rishowici - ten roglowu. Taki
stun kiciziotka pichachiego i jego imię tego obzau brwat
puzant'u tony wieki. Nadzwied ~~was~~ smutny was
reproaucji. Wanka Lutra xwłata się jak potok po kwe-
jach niemiarkich i drieżta w Górnygo Płazka, gdzie
i mieday kupaenami kumenców niemiark, a puzenanie

w Bicharach i Tannuachich Gornach, chęłne analsatę przy-
jacie. Lud kowiem najpramaitany, wżetu bez wiary i bez
statego charakteru religijnego, dat się porzucić od lada po-
wienem i przyjinnat nauki, które poślekiały jego angulo-
wosci. Wzibła wiara, a a wiara, wzibły i ciera, a atę
abęgnaje corak wiazę się angulekaly. Płanek uduowy Hjoń.
Pawny pramit w anpominie. To były w historyi naszego
obrazu dni porzucenia.

Ale wnet miały przyjdć dni gubrykizowania.

W polowie wieku XVIII. widzimy przy krzide pschawskim
porównaniem ko. Jakoba Bunkowskiego, kaptana euo-
tlimego, bezalepnego i goliwie gnacuja, tego nad wżer-
wien uitaści ku uitaie Majirwilekaj. Za stananiem
jego pnniesieniu oban iwiaty 1659 r. a kowmego, do
wielkiego aktansa, a to ku wistkonej caci publicmnej.
Tę alkarwien kaptaniskiem aennat ummieniem, sie
wnt w tego obrazu wionrygnajny i najprzymmignajny
jakiś napach, a potem w piść lat praimiej, a innemi
dwoma kaptanami widniał dwa iwiata nad pagor-
kiem „Lerchvica“ awarym, ku kwiataci nie wai
potwarym. Dwa te iwiata kowaty gnen uia, goliwie
wnt, i w inny czas. Widniał, jak iwiata wnt-
ty się do góry, aniaty się na dół a w kowm nad
kwiataci w Bicharach się natwymaty.

To ten widnien najpram obraz bez
pramit się wotawiać publicmnie w skulicach, do go-
blimnego alkajcia tego skurku przyrzymi się dnej
kaptani, ko. Andonaj Isopel i ko. Farnax Wiktawia,
pnnem ko. biskupa brachwskiego Andonaja Trzebinińskiego

35
wyżłani między innymi do Tarnobrzickich Gór. Między innymi
wsi; gdy w dawnej Ofiaromarcia chajomigłowej Tarny, roku
1775 do Tarnobrzickich Gór meali; i pasci udali się na samu-
pnie do Pichar, żeby na przynajmniej, Matki ^{niektórzy} Biskup
stwierdziła i sily do silych jej pacy. Jak pierwszy my-
bnie w Tarnobrzickich Górach i w górych tych między
wrociach swoje pamieta. Stawna do marana, jak
karmił wyprawa, a wolta górska wytuł w natu-
nack i juki nie miało nadniei anturku. Na parady
wyprawa tych. między innymi udano się do Pichar
przed oban Matki Biskup, aby tam myślał pami-
mnie wim, natuśku i pamieta.

36
I stał się on. Krótko nadmieniam,
ze marana notata, wyprawy smierci się nie pamietały,
a ci; w jawnie chorowali, w tym wyprawy. Pami-
Matki Biskup Picharskiej anturkuł w tym kraju.
Stawa jej w wybrzeżach, smierci się po smierci i doarta
do Tarnobrzickich i rearskich. Smierci
pamietał w marani i w smierci. Smierci
był w i w smierci smierci i w smierci smierci.

37
Wiem, że Krótko i juki nie był w stanie
stawnie przynajmniej pamietał, co stładli kaci
Sajor. Marci Tarny, do i lata mu juki nie pamietały.
Na pamieta jego, kr. Schindler, rektor kolegium w Je-
rusalimie w Krakowie, reaktor na pamieta się do.
Janków w Tarnobrzickich Górach do Pichar, kłom i kłom
juki mieli w swojej pamieta i jej anturku w
rektor Sajor. Marci Tarny. Kłom Matka Biskup Picharska
nie był w Picharskich stładli kaci rektor - stładli
i w stładli krajach.

W roku 1684 powstane wzmnie namyśla nawiązać do
ostatnich Czech. Przeszłość i nowego upamiętnić nieodkryć.
W tym smutnym położeniu miasta niekiedy się uwarzają
I. do najpierwszego natury, do Najświętszej Maryi
Panny, Władzicieli chorych i Bolesnych i strapienych.
Na charakterach nas i całego narodu i dla naderżania
nieodkryć, aby cały, cały, nadmierne, pociągali w Maryi,
parcie o przekonanie sława Najśw. Panny Pochwały do
Jaszi. Stało się, nadmierne pociąganie pociągania i dawa
19 lutego 1684 r. przekonanie sława i dawa do ostatniej chwili.

Tam naderżano sława świętych najpierw w
kuchli hologicum św. Klementa, dla prywatnej tylko caci
i domowego naderżania. Trapiło się nas, że naderżano
kongregacji niemieckiej, która miała naderżać, pro-
stie bardzo, aby go do świętego sława pociągano. Gdy
tylko pociągali do sława Najświętszej Panny, cudow-
nie go kuchli chwili ower na kładzie kuchli dawa-
na kuchli naderżaniu najpierw sława zusać,
potem je dostatecznie pociąganie i naderżanie naderżać
pociągali. Nadmierne naderżanie sława naderżania
naderżania caci, Praga. Tymy ludu oblegali kuchli
św. Klementa, naderżanie się pociąganiem dostatecznie do
sława i miłego.

Kaplica ostatniego z pomocą ludu pociąganie
nie miła. Nie była tam innej rady, jak oblegali
pociąganie do ostatniego kuchli, gdzieby kuchli
był dostatecznie ludu. Jakoby na poradę, kuchli pociąganie
sława go do kuchli Klementa i naderżanie na
kuchli pod kuchli, oblegali sława kuchli kuchli.

Przemi i' nie, naplygnaty mome wiadomosci, aby sie pomadlic
pauk odkrytych plamien, i' wielu chorych nazywano adu-
wia na przynajmniej kilku Paskiej.

[illegible]

W tym czasie zmarł Leopold I, brat Matki
Boskiej prawiąc na 3 dni do samobójczych resus-
cytacji. Z tego, że ciągnął tydzień bez przerwy, dzień odprawy się
wznowił natychmiast, w których brali udział resus-
cytacja i cały dzień resuscytacji. Jednak, gdy brat
Matki Boskiej miał dawać się w kaptur samobójczy,
w dzień jego prawy, Matka miała, narazie ubrała
się w dzień swojej starożytności. Wtedy to gościno-
wał resuscytacja w królestwie biskupów ad hoc wrocy-
sta, prawiąc, przez wszystkie dni i noc Dni. Aż
14 marca wieczorem O. Jędrzej prawił i endo-
my brat Matki Boskiej w resuscytacji namn do
kapturów św. Jędrzeja.

Wojnę i śmierć bratniej Pichawskiej i jej synów -
wielu ludzi w Pradze mieszających, gdzie uduchowiona siła
swoją, ręką własną poświęciła, blagą ofiarą padła
tytuł królewski, skądś przyszedł ^{do} śmierci.
Ciepło dla niej zagroziła. wziętych pod strzechami nie-
sionami, ale zagroziła i w podziemiach monarchii.

Namot drugi królowie przybyli do Pichaw.
Dziwny, który królowski honor i męstwo królewskiej
mucha Królów w Pichawach odwołując, był król
Jan II. Jakubiński. Ten w sierpniu 1683 roku w Krakowie,
królewskim pałacu, a białym białym i w to-
warzystwie senatorów królewskich a Bydgoszcz Pichaw
zamieszkał, chrześcijański pryncypium pierwszego wieloletniego
piętnastu siłki słabą dla królewskiej tureckiej no-
padu pod Wiedniem pryncypium został do Górnego a
na miejscu tylko króla tego siłki słabą do-
stata. Albowiem po upadku polskiego roku po porażce
w Pradze murów słabą siłki słabą Pichawą
opracować. Ale był to ten raz, jak nigdy, przed
królewską i królewską pryncypium, który słabą wy-
prowadzić do Pichaw. Wzrost króla, ciła męstwa,
by słabą gdzie słabą i słabą przynależ.

Turecy królem pod przewodnictwem króla
Królestwa, pryncypium wachadzie króla, napadli jak
słabą pryncypium słabą króla i wnet sta-
nęli pod murami Wiednia, gdzie cała słabą
słabą słabą słabą słabą słabą. Władza
słabą i słabą słabą słabą pryncypium
do królewskiej pryncypium w Górnym, a w Pichawach pryncypium.

wygnanie miary siewskiej katolickiej, my w tym czasie
lub też w Picharach przez abramów i ich Biskupów. Przy-
tem August wybrał Pichurę, a to nie było dla nas za-
miarem jego poproszenia, król Jan III, który w Picha-
rach przez czterdzieści laty miał królę Królestwa
na stopniach atamana szlacheckiego, biskupie go, jednomyślnie
w biskupstwie i w wielkiej i dla niego anieja.

Chociażbyśmy mieli polski August II.
przybył z całym swoim dworem w dzień 26 lipca 1693 r.
do Jarosławskich Gór, gdzie go gościnnie ujął pol-
skiego wyprawiało przysposobienie. Z Jarosławskich Gór udał
się król, w kierunku południowym, w kierunku i w kierunku
do Pichur. Z pewnością w Picharach dla tak wielu osób
i licznej ich liczby królewskiej natury państwa, przez
jedną część udał się na spotkanie do Bydżowa, drugą
część naprowadził do Jarosławskich Gór, a trzecią, wiek-
szą część szlachecką polską, skłonił do Pichur pod
gościem wielkim.

Dnia następnego, czyli 27 lipca 1693 roku,
w godzinie 9 rano, wyprawa się rozpoczęła. Król
Pichurski tak serwowany jakoteż i wewnątrz przy-
stępu był wielkim. Były też i brany triumfalne pa-
rochodami naprowadził. Przed atamanem wyprawiało przy-
wiedzenie: królowe, księżki, wielki i szlachecki rojal.

Książę Jerzy Fryderyk, biskup Łódzki,
przebywał król w królestwie, w imieniu Królestwa
Litwy Polskiej, słuszną powołującą go łacińskie. Król
król królowe na stopniach atamana, ataman przed
biskupem i w kierunku księżki, szlachecki, gościem

i schłachty polskiej, wyznawców wiary katolickiej. Za tym-
 xie chcieli, jeden z uwiecznionych kapitanów wybitnych
 króla przed obronę Małki Paskiej piewczyny opowiadali,
 a podobno między inn., którzy celebrowali ko. biskupa Zimuda-
 ki, Najjosiłnigiejszy monarcha przyjął z ręki jego piewczyny
 komunię świętą.

To pomyślenie komunii św., przystąpienie do głu-
 mienia aktu wielkiej dominacji: Król biskupa Zimuda-
 ki, odwytywał królowi nie abym witała swobodnie prawa na-
 rodowe, które król naprzysięgał. Wzruszenie powstawało, że
 formalistyczna ta długo trwała. Najbardziej naprzysięgał
 królowi to prawa, których król rozkładać winien pol-
 nować, strachu i kruszy, następuje to, które podlegają
 senatowi, a które król, bez odwołania do niego, na wła-
 sność może prowadzić i wykonywać nie mógł. To skusi-
 ło monarchę do rozważenia, król biskupa Zimuda-
 ki i lud Piewczyny świętych Sakramentów, piewczynie odpo-
 wiano drwiąco, piewczynie „Te Deum”.

W zakończeniu tej dominacji a wielkiej ure-
 szyni, rozłożył się na wybitnych piewczynie Małki
 ki: „Wtedy się król polski Fryderyk August II. „Fryd-
 samyś dnia, 22 lipca 1694 roku, Fryderyk August
 wkroczył z granic państwa polskiego, jako król pol-
 ski. Przeszedł granicę swojego Królestwa, nie jako
 wyznawca luteranizmu, lecz jako syn wiary
 rzymsko-katolickiej, udając się w dalszą drogę przez
 Tarnobrzanie Góry i Olszan do Krakowa, gdzie z dnia
 15 września tegoż roku 1694 uroczystie wko-
 munię został.

Studeniec' jasnem miedziem, ze jasnem rak 43
spuszczac' musiat' cudowny obraz miazd' i smierci i Sie-
kaczki, aby do tego czasu nie przetrwal. Jego miedzi
najlepiej reprodukcyjna jasn' kopia, ktora powinna stala
sie cudownym obrazem. Albowiem Karol XIV, Karol
szwedzki, i gwiazdowany król duński, napadli na
polski, a przestepirany przez Szwedow, walcz gromad
przeciw temu, ze królach zapiechowali. Chociażby to Szwed-
ski i ich bezwzględność była niezgodnie z prawem-
em, i smiercią, w państwie od wojny trzynastolet-
niej. W dniu 31 lipca 1702 r. polecono atak cudowny
obraz Piłkarski królowi Karolowi II. Jeszcze w Szwed-
ski na schronienie i zachowanie. Ten był on do mi-
sji na królowa na Szwedów, a onegoż dnia
do misji na królowa na Szwedów. Wtedy
to onacisł przemieszczanie cudowny obraz do nowego
królestwa w Szwedów, gdzie jasnem obrazie i niezgodnie.

Spis ko. karawicki Alajny Fiech.

W czasie sekularyzacji klasztorów na
Szwedów w roku 1810, królowi Piłkarski, miedzi
dostał do dyspozycji królewskiej, a królowi Karolowi II. Je-
nni królowi królewskiej namierzał, przetr-
wany został w roku 1811 do dyspozycji królewskiej.
Dostał ten królowi Karolowi II. Karolowi Piłkarski
Karolowi namierzał namierzał, przetr-
wał do królowa, a onegoż dnia najbliżej królowi i smierci.
To onegoż dnia i niezgodnie, przetr-
wał do cudownego obrazu królowi Piłkarski i Piłkarski po-

wiekszość się z kądziem użyciem. Wkrótce też dworskiemu
kuciermistrzowi, który blisko 600 lat opiekował się wiechem i
kurkami, złożył się na samopieczny i groził nawaleniem.
W roku 1842 wybita wolność dla niego statutu grodu.
Dworski gubernator picharski, ks. kanonik Jan Alojzy
Fircz, jedak z najbarwniejszych synów ziemi gołowskiej,
powziął myśl wybudowania nowego domu Bziesy.

Ks. Jan Alojzy Fircz urodził się 10 maja 1790
roku w Wiedlinie Abragurim, w parafii Jędrzejów. Pierwsz-
krotnie był wykładowcą seminarium nauczycielskiego w
Jędrzejówku, następnie wstąpił do teologii w Wiedlinie, a
później w Krakowie, skąd się udał na powrót, ks. dzie-
kana Wiedlińskiego w Kamieńcu, brata biskupa - sufra-
gana warszawskiego, ks. Wiedlińskiego. W Krakowie też
stagnował Alojzy siewierski kapłanicki dnia 19 lipca
1814 r. Przez lata był kapłanem w Bielnie (która dziś
leży pod panowaniem rosyjskim), ośmić lat był proboszcz-
em w Siemielicach, a roku 1826 przeniósł się jako
proboszcz do Fiehar. Ks. kanonik Fircz był matką ośm-
torem dworasternem przy kuciermistrzów Matki Bziesy
Biebarskiej.

Fircz zapoczął budowę nowej
siewierskiej wieży, razem z dworami ziemian, a
miał ich niewiele, bo walczył z kłopotami tal-
arów. Nie trwał jednak nadziei. Pierwszymi akc-
jami, po pięć talarów kasy i wspominał je gołowskiej
ludni. Zwrócił się, akc-je gołowskiej ziemi,
tam, gdzie mieszkał dla Matki Wiedlińskiej jawnie
nie wygłosił. Rozkupywano je wędrownie. Byli Hacy,

March 18 46 ^{muski} David Fryderyk Wilhelm IV, music - 76

drążyć kraj i wiskane miasta Górnego Śląska, pragnąc tak-
że do Królewskiej Między. Stamtąd abasyntował do Polesia,
zdem wyczerpana tej wspaniałej świątyni Świątyni, o
której już wspomina wiele słychać. Wprost wspaniałej świą-
tyni, która, tylko co wzniesiona, ks. kanonik Kozłowski
o Świątyni, witał króla pryncypa, wspaniałej radzie,
ze świątyni krajów nie pragnął odwiedzić niżej wspomniany,
nowy jej lud, ten pragnął odwiedzić ks. Marceja Świątyni
Świątyni i jej nową świątynię, która nie o kapita-
łów fundacyjnę, ale o jałmużnę Świątyni ludu go-
stawała.

Książka ma niewątpliwie powiatowe br. Hieronima, wyraża-
 nia odpowiedział, że miał się, dyktando, i z dwóch ofiar
 pamiątkowych i dwóch ludzi, tak napisać, i bogactw
 swoich, tymi wydatkami odstąpić. Wtedy to książka, powiad-
 any archidiecezji po świątyni, dostarczył pod własną ręką
 wieloletniemu sekretarzowi nakreślił, na nim krótko fund-
 acyjną, atrament i pióro. Podkreślił do edycji i wypisał
 swoje braterskie nazwisko, jako fundator. Książka była
 w drugim napisaniu, nawiązywał wiel, aby dał
 swojego brata kandydaci i z wyjątkiem przysięgi, że się
 własnymi siłami. To książka wybrał br. Hieronima na
 wybitak historyczny o bracie Janie III. Lubickim i
 drugim bratem polskim, Augustem II, który jednak
 przez synów Sławków do Polski, aby być do Sławków i
 tak na słupkach i sławkach, przez i innych sławków
 Sławków Sławków, nawiązywał sławków sławków
 wyrażającą się w sławkach sławków sławków.

Miał i stowarzyszenie jego w najszerszym otęczeniu wy-
kładu ko. Heidegg, a czego się ko. Fiedt niezmierznie cieszył.
Je wystrachaniem mowy ko. Heidegg, miał Fryderyk obie-
nował się ten wykład, wzmiankując wiać a harmonię,
budowlaną, w sobie ko. Fiedt i przekonując by stawa-
nia, praca, to stawało mowy, które istnienie wielki wy-
trzymać się. A męstwo i krowata, przypat
now jemu na to wyrok, niechamienne wiecie i na-
pytał: „Kiedy to wiecie nie na wyrok i wy sobie?”

++ Najbardziej Panie a obywatel ko. Fiedt -
nieumiejętność i ten atak wyrok, aby a tej wyrok, co-
chadziła się stawał Matki Najbardziej wzmiankując i wadli-
pr gość, który nieumiejętność, aby to wiecie wystrachanie, co-
ja same odwrócić się do tego ludzkiego, który nieumie-
niek co stawało się tym Najbardziej Pan Fiedt
co przekonując.

Kiedy Fiedt, mając w sobie tak wielki-
niek i wyrok, który, aby a to stawało, aby-
dawał dawać i se jemu a dawa przekonując, ani praca-
wa w sobie tak wielki nie umie. A jednak stawa-
się inaczej. Karłowicz stawa, kiedy wiecie nie na wy-
rok? „dawać się do wyrok, który budowlany, re-
gony i wyrok, który stawał wzmiankując, który
dawał budowlany wiecie krowata Matki Fiedt i krowata
przez niego. Zaprzątał się ko. Fiedt a powołując się nie-
przez niego, który przekonując. Główny jednak nie stawał,
ani oży nie przekonując.

W Opatu stawał, mi krowata - ma-
nie (dawać) przekonując - aby a tam nie praca.

Naprawdębyś chciał do odłamku do kamienicy i inter-
nat, punkt darcinno. Chyba odwieść mnie w Pichersach,
wzemu ja nie mam odwieść kosa w Policie? I po-
jechał do Berlina. Zaskarżo pomyślał był na audy-
encyi ko. Firka, a wystrachawany jego salw młot, "Kra-
caj do Pichar i kutyj, jak ci się podoba, " Półtyś re-
gumy kraslarska w tyłu, w budowie mu nie przeszkadzała.

Munichowska krosnola. * Handgmat Siegenbrock.

W roku 1849 ko. Firk odjechał wycpa na-
dania. Z gwardii, radzisz, spoglydał na ubranie
dzwia rzyje, które w tak cichych warunkach, wstawnym
rozawrębawym gwardii wycpał, a w gwardii, Firk,
a dalszym spier kiednego ludu, tak ich było ubranie.
Kulawia jedne dopetnie wstaniego, a najwzniejszego
akty przerwania swiatywni. W tym celu udał się ko.
Firk do Wacławia do swiatowego krosna - biskupa,
handgmat Siegenbrocka, a prosił, aby przybył do Pie-
har i radzisz krosnola Majin. Wycpa Firk przyjeżdżając.

Amia 22 sierpnia 1849 r. ko. handgmat
Siegenbrock przybył do Picharskowie, serdecznie witany
przez ko. prob. Firka, nadawr krosnonych, magnatów
ubalawnych, duchownych a przerwanych przez lud.
I krosnonyj gwardii nie przy, dany gość ze łzami w oczach
duszkował namyślami na ubranie, mu serdeczność
i miłość, a przerwanych na nosie, jak mu
ko. Firk, wnan na swiatywni krosnonyj gwardii.
I krosnonyj, paritalnej uroczystości ko. biskup handg-
mat wiało do przerw i wstawa jednal gościwemu
ko. swiatywni krosnonyj biskup biskup.

Mina, wstaję natychmiast, dając, triumfalnie, mata-
mora, przed królestwem, królową - biskup kardynał opu-
ścił prąd, udat się do nabożeństwa, a gołobogosty się
tarusi w snuty biskupie, atungit na stopniach aturra,
przed ogromnym, górnym grzy górnym, ludem. Wy-
glądał jak praunderny ujście nurek, jak pinnatowity
pałeczki rurek amierich, bo tchliwie ogólniejsze na
wie, gołobogosty, ujściuach nieucie a dca mu drykato. Wte-
dy to atate mata biskupa - kardynała Sigismunda
wysunął atate atama: „Pałeczki rurek amierich at-
te pałeczki rurek amierich - atama nurek amierich, at-
te nurek amierich atate na kartach historii królestwa
Górnego Śląska.

Najmiej, w dacie w. Kartaniga 1849 r.
królową - biskup kardynał iwinatynia, królową
w atamach atn kartaniga i wielkiego tinnu ludu, bli-
ny at nurek amierich atn byt nurek amierich
i pinnatowity. Królestwu tej pinnatowity atamie-
ny, jut ona nurek amierich atamie, ale go nurek amierich
atamie. To pinnatowity atn pinnatowity i go atmor-
renu atamie atamie atn ludu, królową - biskup
kardynał nurek amierich atamie atamie w nurek amierich
atamie pinnatowity atamie atamie, a to. Tinnu na atamie. Spie-
wanu go pinnatowity, go nurek amierich i go atamie, pinnatowity
to. Stalich a Michałowicz, ten sam kapitan, at
pinnatowity atamie atamie atamie atamie, pinnatowity
atamie go nurek amierich atamie; - ten sam kapitan
go nurek amierich atamie a atamie nurek amierich atamie,

oddając go jednemu z ludźmi i jego przyjacielom go-
sposiowi.

Wziął więc biskup kandydat gościł u Siska -
ruch cały tygodni, a w ciągu tego czasu odprawiały
się solenne nabożeństwa i msze, na które całe
przebiegi ludu i schizmatyków masowo przybywały.
Niewątpliwie ten biskup i kanclerz i proboszcz
stępszał, słuchając przytem, jak wielki miłośnik,
melancholijnego i pięknego kościoła - biskupa,
się zachowywał, a nawet wyrażał, że jest solennym
kościołem - biskupem i biskupem w Biskupstwie. Aż do
siódmego dnia. Wziął go on natem solennym, ażeby
przed własnym Matką Biskup Biskup, a kanclerz,
do. Stabik i Michalovic, wszyscy stali przegnat
a ambony drugiego gościa, dręcząc najpierw Sam
Bogus za drzwiami łaski, a następnie wyprastowani na
ambony, prach, prach, go na przegnanie jawnie a długo-
starciwistość dla wszystkich ogromnych, ich rodzin
i pokrewnych.

Wziął lud, pisał też i biskup - biskup, gdy
oprowadził i wziętych Matką Biskup, biskup, kanclerz,
a przy biskupie cały tygodni w goście zabawił. Był
lud wyprzedzał drugiego gościa do łaski i tym samym
poważnie, co i poprzednio, gdy go do Biskup przegna-
li. „Znam was, drogie dzieci moje” - wiał przy-
jaciół do starających go kapturów, parów i ludu,
wsiadając do wagonu - „aż wam dłużej z nami a Bie-
kanach przegnat, były to najniebezpieczniejsze chwile w
moim życiu, biskup się nie ogarnął”.

ostatnie do byty strona, które przemówił do ludu
polskiego na Głównym Miesie, a który z najprężniejszą kuz-
nią Kocińskiego katolickiego kardynała Melchiora Szeppenbucha,
55-ty biskup, kasimierz, na katolickie nauczanie; który
go już wtedy nie zobaczył, gdyż w trzy i pół roku, po
przeżyciu się w Pichanach, to jest dnia 20 stycznia
1853 r. druty i niechcący przetrwał przetrwał
się do Boga, w 55-tych roku swego życia, na wieki po-
czynek.

Heinrich - biskup, przemówił głęboko, miał lud
głównie, którego w Pichanach, nie tylko nie umielał go
entem sercem, ale naprzemiennie przemawiał mu po wieka-
m mały pamięć, że przez przetrwanie serce, które
było, jego niegdysiejsze wlaściwie. Wzajemnie Koci-
ńskiego Melchiora biskupa monasteru, która na 600 talentów
naprawił od niego przetrwał, a który także
rząd na mały sekularyzacji w roku 1850 Kocińskiego
pichanickiego niebatal. Angażacja ta monasteru jest
przebiegiem śląskiego miasta XIV. stulecia; ma ona
90 centymetrów wysokości, a 50 centymetrów i przetr-
wia przetrwanie stonowione w anachronizmie, które
były świątyni, które jest wyjątkiem i ordo-
brany w wielkim opłakanym i dyamentami w em-
blimacji opłakanym. Drogie kamienie przetrwały, a bry-
lancem kruszonej resztki anachronizacji, która
była od Pichanach, ofiarowała je Kocińskiego
Melchiora biskupa Pichanickiego. Takie i przetrwanie a bry-
lantem dyamentem swej druty monasteru
jest między na przetrwanie w tym monasteru.

Ms. kanonick Fiech apostołom wotroennigilimodei.

Ms. Fiech wyprawił budowę swojej nowej świą-
tyni w tych smutnych czasach, gdy pijawictwo, rozpusta,
a następnie i tyfus głodowy panowały na całym świecie.
Wszystko poświęcił fabrykowania taniej gotowej pracy i
długo pracował na długie godziny, byleby nadwinąć, albo-
wien nie tylko męczyć, ale i męczyć i dźwiesić smutny
rozdział w uciążliwym przebiegu choroby.

Tronął się z abominacją ducha mistyka
w swojej parafii, lecz całego ludu gówniactwa, który
gromadził do Fiech przygryzł, jak do miejsca
próchniowego Majów. Wtedy Janowi, widział Ms. Fiech,
jak lud prosty jest pełen niedowierzania, lecz jako wy-
si lud nie namówić stać się, się do wiary, jako lud
inaczej wierzący, a inaczej gada i czyni, wyrażając,
kłamstwo, przestępując niekiedy przykazanie Fiech. Wie-
dząc natomiast, że można jest głowę przetrwać,
i wiara nie wydaje należnych planów w innych ludach.
Za przykładem tedy Ms. Mathewesa w Irlandyi i Ms. Se-
linga w Niemczech wyprawił najwięcej gromadzić na po-
mocy bractwa wotroennigilimodei.

Jaki namówił mógł się do Mathi Przekaz
o nauczanie przykazań i wyprawił innych do tej swo-
dłoty. W roku 1844 otrzymał polecenie bractwa wotro-
ennigilimodei, którego najwięcej otrzymał na pomoc, dofor-
mator P. Bruckenhofa. Za pięć lat czasu czasu
wien kilka set ludzi wyprawił się paleniskami.

Wszystko i dalej będzie namyślić
bractwa; w swoim tygodniu będzie do bractwa

53

do tygi, a w dwóch latach też tygię wstąpił.
Sątkarue i wstąpienie palarni były powołani do
ho. Fieha, leon i inni, ad najwzrostu do najwzrostu
byli mu nadawani i wmiadniali mu nadawani
matnie, piśmiennic, listami i w gazetach. Tworze tej
wzrostu powołani najwzrostu tamaty do czasu wstąpił
brony i czasu wstąpił dawała nam.

Do wzrostu wiary i auct. alpeziar -
skich pomagali ho. Fieha nam, a miar -
wicie 00, Janowi i powołani, starzym dawa -
dawa, b. Antoniewiczem, którzy po powołani
a wstąpił wstąpił, na gośny Fieha
dwa. Trze apułekie miogonary powołani
kumie rezultaty, odnalezliemy je w powołani
która nam wstąpił. Listami i wstąpił,
kumie i dawał powołani. Trze dawał,
powołani, re wstąpił. Listami i wstąpił,
sio powołani 200 do 300, alpeziar do wstąpił -
wstąpił powołani w dawał parafii.

Wzrost powołani, wstąpił, auct. alpeziar
powołani ho. Fieha do dawał, w powołani ludu.
Listami i wstąpił kapłana - powołani, wstąpił -
cila, powołani i wstąpił go, b. kapłan ten był
nam tego ludu, był wstąpił jego wstąpił, auct.
dawał, powołani a powołani powołani
cila. Trze wstąpił wstąpił a ludu w powołani
jako wstąpił na wstąpił dawał, powołani go
powołani wstąpił do wstąpił i powołani
cila. To był najwzrostu wstąpił ho. Fieha.

Wie manytkie to jednak były nastęgi gorącego
kapłana, jakimi się odznaczał wśród swoich podopiecznych.
Postanowił on jeszcze wstąpić w Piekarach Kalwaryjski,
na wieś i podległość Jerzawlińską. Zamianem jego
była przedstawić w klasznie miejscowej, mianowicie sy-
stemu i inspekcji. Jakiegoż klarysiera, a zamianem
późniejszego Piekar nadamato się tu temu, praca swi-
dosta, że nadstawanie inspekcji miejscowej i obywateli
przedstawienie myśli i inspekcji kłopotliwej, jeszcze głę-
biej wnikanie do serc polskiego ludu gościnnych,
a głębiej i szerszej podziata, a wnikanie do serc
karmie spiny. Wskazy, pracy tej nie dokonat. Suda-
wy pojedynczych kapłan i Kalwaryjski klarysiera
jako jego następca.

Na początku roku 1862 ks. kanonik
i parawan Frich przeniósł się do miasta, nie
podlegającemu inspekcji jego inspekcji, nie
stawał się coraz słabszy, wiele pianny dopływa, re-
szta lampy, która dłużej lata przed wstąpieniem.
Dnia 18 lutego 1862 r., w godzinach rannych, ten
okazywały, który i wstąpił kapłan, nieoczekiwanie
przeżył i aparat ludu, twierdząc bractwo matne-
mialności, gorliwy a najgorliwszym atak klarysiera,
wddat Bogu o jego sprawiedliwym duchu, w 72 roku
życia.

Wielce u niego tego czasu i wstąpił
kapłan mianem się go całym Gościnem Klarysiera
gościnem go klarysiera. Kto byłby mógł, spierając do

Pickar, aby ukrócić nam pierwsze intencje secesyj-
nejsze i najgłówniej, a także i jego samego intencje,
wznowienia kapłana - dla nowego przybytku duchownego.
Ojciec nasz! - przyjaśnij nam! - błogosław nam! -
zawładnij lud przy kapłanem, na którego może
skorzystać nasz kapłan przybytku.

W sobotę, dnia 22 lutego roku 1895 -
przebiegała pociągowa pociągowa w pobliżu do ko-
ścioła św. Józefa. Wtedy tam, i również je a także
kierując - biskupem Kierowca, w pobliżu kościoła,
w pobliżu przez wielkim ołtarzem. Dla konduktu
iATABU przybyły tłumny lud, nawet inowiercy i
ciężcy tłumnie przybywali, aby oddać ostatnią po-
stęgę naszym i kierowcem kapłanem. A dy-
kacji macedońskiej przybyło stu kapłanów; również
tam przybyło a Kościoła Polakiego, Galicyjskiego, Amatorskiego
Kierowca Przewodniczącego, tak i innych, jakoteż i
macedońskich kapłanów.

Budowanie i poświęcenie Kościoła w Pickarach.

F [Kierowca ko. Pickar, ko. Pickar i innych
pociąg, goście i składowe pole, w pobliżu kościoła
pociąg i tam przy pierwszym miejscu pociąg
pociąg ko. kapłan. Pociąg jednak w nastę-
pnych latach składowe miasto Kierowca a na-
dem pociąg wielce się urozmaicił, kulturowo
pociąg ko. budowlę. Ko. Pickar i innych,
nie wykonywany pociąg ko. Kierowca.

Wielkim kierowcem Kościoła Pickarskiego
był pociąg w roku 1895 ko. Leopold Kierowca, kierowca

ksiągi - biskupi i kanonik honorowy katolicki, wybitny, w roku 1886 przebywał w Diebach, gdzie się z wielką energią do wykonania planu swoich poprzeków, lecz w większym zakresie. W tym celu dokonywał jeszcze 10 morgów roli na sąsiedzie, tak się cały teren Kalsbaryi obecnie 38 morgów wynosi. Plan Kalsbaryi wykonano naem u ko. Herlichem Franciszkanin, P. Władysław Schueider, który podał namki kulturowe, amorsy, uchwytów z krajem, do Kiersu się, się, uchwyt i tam z miejscowymi strumieniami Jemmeling i innych uchwytów, Kalsbaryi dokładać się przypada. Kiersu uchwytów uchwytów budowlanych i malarskich był budowlanych uchwytów z Kalsbaryi.

W roku 1895 dwieście nadzwyczajnej ofiar-
ności ludu gminnych, została uchwytów budowa
Kalsbaryi Diebachskiej i w tym też roku została
przebudowana. Z powodu jednak uchwytów ko. kanonika
Herlichem ko. kardynał Kapp odłożył poświęcenie na
rękę gminnych. Tymczasem Parn Kapp przekazał się
uchwytów miernego amego uchwytów i przekazał go
w miernym Diebachskiej do uchwytów Diebachskiej. Ko.
kanonik Herlich uchwytów, nie przekazał się poświę-
cenia amego uchwytów. Tymczasem na uchwytów jego, a na-
rękę koła rodu ko. Kalsbaryi Herlich uchwytów
uchwytów do Kalsbaryi uchwytów.

W uchwytów, 18 uchwytów (ujednot. do Die-
bach Kalsbaryi - biskup kardynał Kapp. Na samym
uchwytów do uchwytów J. Eminency, przekazał
uchwytów. Tymczasem uchwytów się przekazał, na Kalsbaryi
uchwytów byli uchwytów przekazał, ko Diebach. Ko. pro-

Kulawaga Picharska jest niewiastą dniećską
 na imię Prądz, wie bywały jej, gdyby nie była katali-
 zkiego ludu na Górnym Śląsku, albowiem jego to ofiarę,
 jego grobem oświeścioną, została. Młodość ko. ka-
 nowsk Merlich, twórcą Kulawagi, niezłomnie po-
 bliżenie z tem dawał imiennictwo. Płany to były nie-
 mate, albowiem jedyną racjonalną wiadomością
 osób oświeconych na Kulawagę, wyrażały w niej, że to lat
 przeszło 200 typowy marek. Gdy się dowiedzieli, że w tym
 procesie, że przez budowę murów i wielkich kolumna-
 tur w różnych partiach wieloletnich wyrażały
 znaczących ofiar, wtemnao bardzo sprawnie ich wto-
 mił musi nanać młodość, ofiarując sobie
 gromadzących dla opau religijnych. Ciesić na to
 temu ludowi!

K. G.

Wskazówki parafialne w Kamieniu.

Kamieńscy bytunski i inne znaczące
 kłótnie napominają, że w roku 1874 wzięli, a po-
 wodni obyt dalszej religijności w kłótni parafialnej
 w Bytumin woi Paroch, Pichary, Odol (?), Dobrow-
 niki, Zychowice, Szlachowice, Brzeziny i Zakol (?) i
 parafialne je do nowożytności kłótni parafialnej
 mianem ich. Piętna i Parola w Kamieniu. Stają
 się to na ogół parafialne bytunskie Kamień
 i innych kłótni kłótni parafialnej Parola. Parola
 wiadomości, że wtemnao jini należą do innych by-
 tunski do kłótni kłótni parafialnej i dalsze
 w roku 1871 do kłótni kłótni parafialnej ja-
 parafialne.

1482

Kamień	6.106
Szlachowice	5.404
Brzeziny	5.084
	<u>16.594</u>

Pokwit naku 16 17 był probierzem w Kamieniu Ks. Józef
Ondula. Wspomina o nim Annikam bybarski naknie-
maje, że * ~~wypadku~~^{był} ~~naku~~^{był} ~~wypadku~~^{był} ~~(w Bybarze)~~^{był}
~~na Bybarze~~^{na Bybarze} ~~złoty~~^{złoty} Gutkowski z Legiewnik, spise-
nienajz ~~* **~~^{raczej kapłań} ~~myślic.~~^{have} Spisana pręgiem pored sąd, który
obranat Gutkowskiego na 1000 marek wysobiej monety.
Ks. Ondula moli go wypadku tym radziaczem cię i
wizy do Bybaria nie przychod.

FC W końcu dostał nam odpada, że Kazimierz
ma być - jak dotychczas Alingor stricte -
kolebka biskupa Warhiera. Tenże był od 1320 do 1326
roku biskupem krakowskim, gdzie utworzył katedrę.
Jeszcze przed śmiercią 1326 r. przeniósł ją na stolicę
biskupią w Wawel, która już 7 lat nie miała
swojej siedziby. Kiedy biskup Warhier przeniósł
ją do Wawelu, król Jan czeki, król, że przeniósł
biskupią, wobec czego został wybrany a król, że
Wawel nie miał się biskup do Wawelu, stolicę królewską
swoją, gdzie 8 kwietnia 1341 r. zmarł. Katedrę
jego przeniósł do Wawelu i pogrzebano je
w katedrze tamtejszej. Tam przeniósł do roku 1719,
w którym to przeniósł je do stolicy królewskiej
dotychczasowej kapituły.

o króćcie sąmym, a podsumowach i stowarzach u
parafii a tych jakutek pójmującymi sąsiedr nie grzeżd-
my żadnych wiadomości. Międzytemże wzmiankowane gmin-
owy króćcie a dalsza i dalsze pójmując następujące go-
budowni mianem, [Wyznawców wiałybajjymu a
roku 1756 mytamy, że i wiałybajjymu karmienie było
mianem, imię zaś budynki karmienie. Później emen-
tarna najdłuzszą się wiałybajjymu w gminie takim
stanie. Wskazał pójmując, że w roku 1784, wyznaczony
chłopek karmienie naprawi, a w roku 1791 było chł-
pienie nad pójmującym tak było, że pójmująca nie na-
ziwi się do wielkiego stłuska dochodzie.

Walec fabryczny stannu krystalicznego było
miejscem odnowic^{nowy}; dach dla inclusion i studni far-
my odnowic. Wiewa krystaliczna była w miejscu mura-
wana, w miejscu nas' drewniana. Do parafii należały
wsie Kamień, Brzezowice H, Szybówka, Szwarczki
i Kiełce, które następnie gminę w Parafii Polskiej
zostawia. W Szwarczkach znajdowała się naboż-
na biskupa kaplica. Parafia była utworzona linie-
nie mata; w roku 1791 należało 944 domostw
i 300 duszy.

[illegible]

xwotaty a znanowadach wiaxtaryjnych stanych dchanach by-
kurnshiego, porokodnacych a lat 1456, 1484 i 1491. I Mie-
dxiwianach znajdujemy w nich nastepujace zminniogane
wiodkumosci:

Parafia sklada sie z wiei Michanowic, Babok
i Kuchetowic (wiec tej wiei ualemita jini utenowas du dy-
eceryi mactawskiej) i liczya 256 wiecowych gospodarzy,
zyci dr kumunisi sw. Kucioi jest mactawny, wiei Budyk
przyleglo ducumiane. W roku 1456 byla wiec znowelona,
tobczano strolata fanna i mur cumentowy ze starym
wodkudziej. W roku 1484 byly mury kucioi zapekane,
dach nad kucioiem znowelony, ze wieci napadly
i reponty, wiec i mur dochyla cumentowa jancze
wie wrotaty naprawiwal. Znowe cumenty wygladala
w roku 1491, wosylskie zabudowania a wyzskiem
pobudowa, kline w ostalnym znowe adumawia, wyz-
dumaty sie w uplatharym stanie. Parafie kucioi
w wyzskiem ~~znowe~~ skumawie i napadly, cyn sie dlo-
nem jest ugdany.

Oplakane a strumki te wie mactawia, wi-
dzy, jencle sie kumaw, sie a w inuyci parafiech
saciednich wie byly legane. Kline i bida byly mact-
wosci najglatumiejancini przygumawie, kline da takich
sumuyci strumkow w promiegluyci parafiech a
tobczie i w Michanowicach ducumawity. Z ducy sie an-
stany wie mactaw znowe kumawie mactawie ualemita
gubumawie kucioi i sie gubumawie, kline naj-
gubumawie abyt mactaw kumawie sie o naprawe
wyci strumkow, wie atonalie sie a przygumawie tak
i gubumawie.

Przebiegający przez kamienicę a dwusieczną,
przechodzący do przechowania, nie będąc wielkimi i wielkimi
dwusiecznymi, nie, numeru. Przechodzący przez
linia ludzkiej i to tak szybko, że już w roku 1856 roku
długość wody, słoneczny promień krótki, prędkość
głębokość podziemnej wody. Przechodzący przez. Przechodzący.
wskazuje być krótki ten ten wody i słoneczny na rękach
wskazuje wody słoneczny promień, że rękach dwusieczny
ko. Przechodzą, wskazuje promień, wskazuje promień
wody, w której wskazuje promień. Przechodzą, wskazuje
wody jest w stylu gotyckim.

W parafii a w tym samym parafii w parafii,
wskazuje takie ludzkie w parafii. Przechodzą wskazuje
promień. Przechodzą wskazuje do wielkimi promień,
wskazuje i wskazuje. Przechodzą wskazuje, wskazuje. Przechodzą
a wskazuje wskazuje a roku na roku, wskazuje
wody, wskazuje wskazuje, a wskazuje promień 50
laty wskazuje parafii, nie mógł wskazuje wskazuje
wskazuje. Przechodzą wskazuje parafii, a wskazuje
ten ^{stato} pr. wskazuje wskazuje w Przechodzą. Ale i wskazuje
wskazuje na wskazuje tym wskazuje wskazuje. Przechodzą
ludzkie wskazuje i wskazuje wskazuje wskazuje
wskazuje w Przechodzą pr. wskazuje wskazuje ko-
sarkitku wskazuje wskazuje, wskazuje wskazuje
wskazuje wskazuje, wskazuje w wskazuje wskazuje
wskazuje wskazuje i wskazuje wskazuje. Wskazuje
1908 wskazuje ^{lata} wskazuje wskazuje w Przechodzą, wskazuje
w roku 1909 wskazuje i wskazuje wskazuje i wskazuje
wskazuje wskazuje wskazuje.

F [Z parafii dwusieczny wskazuje -
wskazuje wskazuje wskazuje nam ko. parafii. Przechodzą
Przechodzą, wskazuje wskazuje parafii, od 1870 do 1892 r.
Ko. Przechodzą wskazuje 1835 r. w wskazuje (w wskazuje-
skiem); pr. wskazuje wskazuje wskazuje wskazuje
wskazuje wskazuje w roku 1858. Wskazuje wskazuje wskazuje
wskazuje wskazuje wskazuje jako wskazuje do wskazuje, wskazuje
wskazuje 10 lat wskazuje. Od 1868 do 1890 r. wskazuje wskazuje
wskazuje w wskazuje, wskazuje, jak już wskazuje
wskazuje, do roku 1892 wskazuje w wskazuje-
skiem. Wskazuje wskazuje wskazuje pr. wskazuje dwusieczny
na wskazuje wskazuje pr. wskazuje wskazuje, a
1900 r. wskazuje pr. wskazuje pr. wskazuje.
Wskazuje wskazuje Przechodzą. Wskazuje ko. wskazuje
Przechodzą 10 wskazuje 1908 r. wskazuje - wskazuje
wskazuje; wskazuje wskazuje wskazuje wskazuje
J. Ko. wskazuje Przechodzą. Wskazuje wskazuje Przechodzą i wskazuje
wskazuje wskazuje wskazuje 28 wskazuje 1911 r.

Klauster OP. Minorytów w Bytomiu.

To do roku założenia klasztoru OP. Minorytów w Bytomiu napotykanym na granicę między województwami. Wpływające podaje historyk Bytomski, że klasztor Minorytów powstał 1254 rok, że wtedy się może przypisać nauczycielstwa. W roku wspomnianym królem dał im książę Władysław opłaki podkomorowi „Świętosławowi” w Międzybóżu, ko. Henrykowi jego królewskim arcybiskupem, wieś Chwałów pod Bytomiem. Wskazując na ~~ten~~ dzień się zatem do późniejszego założenia kapituły Świętosławów, a nie jak historyk Bytomski i inni przypuszczają przynależność, do klasztoru OP. Minorytów w Bytomiu.

Przez to miejsce jest przynależność, jeżeli klasztor jest 1254 r. istniał. O tem dowiadujemy się z listu, który, że. W roku tym odwołując się do dotychczasowej prowincji polskiej do roku Minorytów jedynie z powodu nadzwyczajnych niebezpieczeństw z konwentów śląskich, które się przystąpiły do prowincji śląskiej. Był to wtedy klasztor powstały ułaskawie przy prowincji polskiej. W latach ~~by~~ był dwumastu konwentów śląskich, nie najgłośniejszy najmniejszej wzmianki o klasztorze w Bytomiu, z czego wynika, że włączony o istnienie konwentu OP. Minorytów może być nie może. Wskazując istniały już w tym czasie klasztor w Opolu i Głogoku.

Przez to wiadomość o istnieniu klasztoru Bytomskiego Minorytów znajduje się w pierwszym dokumencie z roku 1348. Dokument wspomniany, jest to list gwarantujący i ruszający konwentu klasztoru Minorytów

W roku 1515 nawiedził miasto straszny pożar, który za-
niósł niemal wszystkie zabudowania w gminę. Był także
klęskarzem i głodzie, którymi dotknięty został, nie tylko a i niedrogi
inwazy. Takie same nieurodzaje spotkało miasto w latach
1551 i 1561. Walki religijne ^{XVI. i} ~~sejzmy~~ XVII. stulecia ka-
zały i na krótko St. Minnowybur być niekolegiatnie
upływały. Według opisu parafialnego i poddanych z roku
1613 był klęskarzem zupełnie opustoszałym, ze zabudowaniami
nie było śladu. Kościół utrzymywał nawet miasto,
czego go ~~nie~~ zachować przed upadkiem. Natomiast
inne budynki klęskarzem zniszczył tak mocno a
przybrany kościół historyczny do zniszczenia.

Według potężnej ręki rathsmayla dawno, a nie
siedzieli, a 1607 roku wyjechał zwanym rathsemayla zwanym by-
łymi, do rady miejskiej miasta, według którego do-
maga się wydziały gwardyancji klęskarzem St. Mi-
kołaja wyjechał klęskarzem, orator i nieurodz-
ności. Zapytanie to rathsemayla i tak samo i tak
nieurodzności, straszny, jakże to nieurodzności,
które się wyjechał i nieurodzności protestanckich
straszny i protestanckich do kościoła utrzymywał.
Winnę to straszny i nieurodzności rathsemayla
nieurodzności na krótko,
~~straszny~~ utrzymywał, na krótko i klęskarzem nieurodzności.

Jednakże już w roku 1617 odbyły się rathsemayla
miasto, a klęskarzem i rathsemayla na krótko.

Największą nieurodzności klęskarzem St. Minnowybur.
Klęskarzem rathsemayla i klęskarzem, nieurodzności
rathsemayla rathsemayla gwardyancji. Rathsemayla
rathsemayla, rathsemayla rathsemayla, rathsemayla,

zami i skusaj; co nie odstawo radnagutai i anieracye,
to palono a cala wiezistoscia. Namet graky, w ktorych
sprzymynaty znaczki i maatyeh zaburmitur stataty
abowroganowu a na dubitke upowadawno cety do-
tytek. Latno wykusniec sobie mowina putawienie naku-
wikow. Stali dwigki licunym napieram i ofianu, abotali
budynki dykarnadnie i karnusigianego stann. Stali
juz i panidawienika 1643r. na nuzadili Lawidni napad
na miasto, zinspiwony kowisit fanny, natwa i klastor
st. Konnykter.

Latem anie roku 1783 nie przewidany o klast-
torne prawie iadnych wiadomosci. W tymie rozprasta
budowny nowego koscista waz przybudowny klastoru.
Znawienicjanego pparcia dunnali zaburmitur ze strony
wladciwela ziemie dykarnskiej, koscigo Franciszka Lud-
wika Armexemanka, ktory dawaat klastrowi wael-
kie materjaty budowlane. Temie klasta abudawat w ka-
dzie klastrowym grabowice rodniny, ktory 1838 roku
przewieciat do koscista fannego. Temem i miewien-
stno przyczynita sie w wielkiej mierze do wywiezienia
budynkow klastrowych. Gwardyanem byl mtenaso O.
Aleksander. W roku 1799 skladat sie dykarnski konwent
z. Konnykter a zaburmitur a ~~st~~ mianowicie O. Mar-
syana Alkema, gwardyana; O. Barnabasa Kanana, karm-
dziej; O. Anotonena Andolpha, petromowanka i O. Ja-
kuba Kordorin ogarniaty. W roku 1810 stat klast-
tor mowc ustawy szkolnywajnej miewieny; klastrowy
kosc panaki Fryderyk Wilhelm II. dawaat go miastu.
Klastrowy dokument kucydzie sie archiwum miewien.

Wielkiego pr. przenieśli budynkiw klasztornych na
własność miasta, naosta w nich mińska parafia.
Jesi 1853 r. zamieniono je na szpital wojakowy, w któ-
rym umiano do końca roku 1854 około 2000 rannych,
względną potrzebą nowo utworzonych, szpitalu na sa-
nitarne, szpitalu. Roku 1856 utworzono w budynkach klas-
tornych szkołę katolicką, zaś w króćle poklęskowanych
umiano do wielkiego szpitalu mińskiego kato-
lickich szpitalu mińskiego. W tym powołano gmina
protestancka szpitalu króćle 1853 r. kosztu 400 ta-
larów. W wielkiej palarni 1856 r. odbyła się w nim po-
wstała pierwsza narada mińska luterańska. Takie to było
szpitalu, która obok siebie wchodząca na własność
parafii w rannych, który toli wielkie szpitalu
dowiedzieć nie mogła, nie tracąc się, wale szpitalu
i utrzymywanie szpitalu szpitalu.

Wprowadzenie pierwszej do w roku 1854, powo-
ła się kłótnia około utworzenia szpitalu ko-
ścielnego szpitalu. Własnie utworzono szpitalu
szpitalu około budowy nowego szpitalu szpitalu. Rege-
rycja była projektami budowy drugiego szpitalu kato-
lickiego wyprzedzając, w wielkim szpitalu szpitalu
szpitalu króćle tego szpitalu szpitalu. Wale to-
go szpitalu szpitalu szpitalu szpitalu, według któ-
rego szpitalu szpitalu szpitalu szpitalu a szpitalu
protestantów, szpitalu szpitalu szpitalu szpitalu
szpitalu szpitalu szpitalu szpitalu. Do utworzenia szpitalu
jednak nie udało, gdyż szpitalu szpitalu szpitalu
szpitalu szpitalu szpitalu szpitalu, do utworzenia
szpitalu szpitalu szpitalu szpitalu.

Capital Brzegobor w Bydgoszczu.

68

Bydgoszcz Brzegoborowa co najmniej najdawniejsza i
średnia. Już na panowaniu Bolesława Wybrzeź i Henryka
I. przesiedli Brzegoborowie kapitał na Śląsk. Najdawniej ich si-
dliło, jest Włochi Tyńce, w dzisiejszym Śląsku Zachodnim.
Kapitał myśli ożwioki naturalna się do fundacji Bolesława
Wybrzeź. Według ^{nowszych} źródeł historycznych opowiadał Br-
lesław Brzegoborowie do Kłaj i wiedeńscy rok w Mińskowie
już roku 1490 i radził rok pomy kłaj Włochi Tyńce
Saxonia ręk. I starożytność dokumentu ~~z~~ tego kłajstrowie
wskazanie nie można i przypuszczać należy, że kapitał
w Kłaj przetrwał najmniej pierwsi kłajstrowie
nie po rok pierny przypuszczać Brzegoborowie w Kłajst-
rowie w roku 1490.

Stwierdzenie pierwsi przetrwał kapitał w Bydgoszczu.
Dawnie ślady po Brzegoborach w Kłajstrowie Bydgoszcz na-
półkarny w dokumentach kłajstrowie Włochy, kłajst-
rowie w roku 1654. Według tego dokumentu kłajstrowie
X problemowi Henrykowi i Kłajstrowie i jego Brzegoborowie
kłajstrowie pełnomocnictwa do wnieścia kłajstrowie
na i Kłajstrowie i Brzegoborowie (przekazanie Kłajstrowie)
według prawa merytorycznego. Brzegoborowie i jego Brzegoborowie
i w przypuszczeniu dokumentach nie najdawniej,
przypuszczać należy, że kłajstrowie Brzegoborowie i
wtedy wiedeńscy kłajstrowie nie mieli.

Kłajstrowie kapitał, Kłajstrowie i kłajstrowie Bydgoszcz
Brzegoborowie i kłajstrowie kłajstrowie lat pierwsi kłajstrowie
do Bydgoszcz, przypada w roku 1499 i 1500. Kłajstrowie
i na kłajstrowie kłajstrowie kłajstrowie II.

którego w dokumentach innych, wydatkami w roku 1299
roku, przywilegi Biskupa bawarskiego wydatki na wydatki
prawa polskiego i podobnie dla majestatu ich mi. Koro-
nowa i Alben. Wskazano nie wydatki Biskupa bawarskiego;
mimo tego nie kandydatem tego wydatku nad kandydatem
opracowania mógł nad niemi i ich podobnie wydatkiem
tego. Wydatki i wydatki (baw.) podobnie tego, nie na
leżące wydatkiem wydatka i w. Wydatki nad Biskupem
i utrzymanie podobnie w nim podobnie. W roku
miejscu tego podobnie wydatku, nie w roku 1299 byli Biskupa
bawarskiego wydatkiem podobnie mi. Koro-
nowa i Alben.

Stawny nasz kandydat, kandydat bawarski
w. Alben, wydatkiem tego podobnie biskupa. Pol-
ski w podobnie wydatka ^{nad} Biskupem kandydat, nie
kandydat. Wydatkiem podobnie biskupa nad wydatkiem
stanem podobnie i podobnie nie podobnie podobnie,
podobnie podobnie podobnie podobnie i podobnie,
podobnie podobnie podobnie, aby podobnie
podobnie podobnie podobnie podobnie. W-
miastem tym stato się. podobnie podobnie
Biskupa bawarskiego w. Koro-
nowa nad Biskupem w roku 1299
w podobnie i w podobnie, w podobnie
podobnie. Wydatkiem podobnie 1300 w. podobnie
biskupa bawarskiego Jan Alben.

Podobnie się Biskupa bawarskiego w mi. Koro-
nowa i w podobnie podobnie podobnie, to
to i podobnie tego samego biskupa podobnie
podobnie na podobnie podobnie w podobnie,
podobnie podobnie. W podobnie podobnie i

króciwił drzewiany, przewieszając go na masie drutów i w.
nawetnie wyprężał karku, szpital biennemi drzewianami
jak młynem podł minatem, trzema młotami wstąpi wali
pod karkiemie białarku. Od tego czasu narodził się szpitalu
i jego majstrowianu w tym celu ustanowiony prostacz.
Białarku najnormali się przelęgnowaniem chłopców i biał-
nych panienek wycel w szpitalu.

Z powyższego wynika, że dyktando w roku 1899, nato-
xum opisał był amochi pod nazwą wiersz Ancha dr. Ewion-
dzenie niektórych historyków, jakoby już w roku 1805
zawzięta fundacja oświecana, nie odpowiedziała odpowiednio-
ści. Na powyższy historyk naszego Stągosa w tym wy-
głoszeniu spoczęło się moniemy. Był to w nich i anek-
nist, mógł natem odpowiedzieć wiadomości do dnia 1808
z dokumentów z czasów tych przedstawiących z dnia
jakaś się satnigę, tych, internach w anekstach An-
karnach i wstawianiem się znajdujących.

[illegible]

Królewicz Andrzej s.w. zawarł się jak już wspomnie-
liśmy na Bractwie w Krakowie, tuż po wojnie węgierskiej.
W czasie wojen religijnych między XV. strzelił królewicz ten
długość czas jako przytyłek dla katolickich mieszkan-
ców Syberii. Imię jego gromadziło w Syberii
straszną sławę. Królewicz ten katolickim na-
wieśnianym się protestantem i w nim nabawił się nie-
prawdliwi. Kłopoty w. Międzytem był zwanym; może za-
konnik wległ pod jego nowość, może podziwiał
miał na nowość. Nie mając zatem ^{katolickiej} ~~mieszkań~~ ha-
sienki, uprowadził nabawił się w królestwie na króla,
w królestwie królewicz Andrzej s.w.

W tymże królestwie uprowadził go królewicz Ho-
półt Uladysław, pryncipiały papien Klementa VIII.,
kiedyś w 20 grudnia 1588 do 12 stycznia, w 21 stycz-
nia do 1 lutego, w 2 lutego do 19 i 28 lutego do 6 marca
1589 r. w Syberii, wazem mowa, w. ~~Królewicz~~ Królewicz
nie prawił legat - królewicz uprowadził swoją s.w. w ha-
sienki na króla wazem a królewicz w królestwie
i jawnym i w królestwie innych dworów i
liczących katolickich. Gdy legat dnia 10 lutego mowa, w.
uprowadził, pierwszy wazem królewicz, przywiał mu w po-
królestwie murem, wazem i wazem na mowa, a
mu się bardzo uprowadził nabawił się katolickiej.
Później wazem królewicz królewicz dnia 12 lutego prze-
szedł uprowadził mowa, w. do królestwa na króla
w królestwie wazem i wazem wazem wazem
i w królestwie legat i wazem. Gdy wazem, wazem
przeprawił wazem wazem, wazem się mowa

была притягательна для анимации, ее динамич-
ности, ее энергии, ее способности к само-
развитию, ее способности к саморегуляции.

Dnia 14 lutego kardynał przeniósł do Sanktuarja gozłotne
 perłowy na wielki pręt, mianowicie go złote, którego bu-
 telną kształtowała S. juliana. Chciał, aby drugi jego wie-
 gadał go perłami a olejami, ale go odrzucił a złoty. W Dziejach
 dnia 15 lutego przeniósł kardynał do bursiatha na baranach,
 gdzie odprawił mszę św. i przegnął świątę popielcem mę-
 karną amonakim i katolickim mę-
 karnym, na który to
 uroczystość, zebrali się nawet sumarycy. Po mszy odprze-
 wadzony bitami, wrócił prętem do domu a bursiathem nie-
 śmiertelnym prętem złoty. Znowu w tym dniu P. Ferdinando,
 teatry kardynałski, mianował prętem złoty pręt mę-
 karny. Kardynał dał pomyślnie przetrwać katolickim by-
 townikom co do świątę mę-
 karną katolicką mę-
 karną prętem. Hipolita legat mę-
 karny kardynałski;
 ontarna jedynakna purpurana, barwna a świątę prętem-
 na, mantalet, monetta pokrywająca całość i był głowy,
 biłet mę-
 karny, jak monetta, srebrna kardynałska
 mę-
 karny, srebrny bychman i złoty mę-
 karny. Przeniósł go do Rzymu, wyznaczał kardynała
 Hipolita m. r. 1542, potem 3 lata później, do papieża
 gę-
 karny prętem i mieniem Klimenta VIII. Co na mę-
 karny dla Sanktuarja przeniósł a roku 1588/1589.

To był legata papieskiego, handlowata Kijowitami,
 młynami, sturami, parowozami,
 a także i jest teraz w ~~między innymi~~ ~~między innymi~~
 walcem Salchym Kijowitami IV, i walcem Kijowitami
 Kijowitami Kijowitami. Potem stał się, a

73
wysłanie królewskiej polskiej, a parady tego gościa do
majny, która jednokrotnie nakreśliła się dla królewskiej
bandy armii. Królewskiej w roku 1588 przez Jana
Zamiatyńskiego w bitwie pod Bystrycą, potem tak cały
wzrost go w samych królewskich. Królewskiej
tutaj E. wyjął przykroć tego samego królewskiej
tutaj Albrechtowi do Polski, co do królewskiej
na królewskiej, wyjął, samą, inną, samą królewskiej
D. i Królewskiej III. Królewskiej przez królewskiej
samą. Królewskiej dnia 9 marca 1589 s. tak samą
królewskiej - królewskiej, wyjął, sama, królewskiej
królewskiej ma być się królewskiej przez do królewskiej
polskiej, potem nastąpiła jego królewskiej a królewskiej.

[illegible]

Wico Górkolubna istnিয়ে দ্বিপদে ১৮৫৪. Wtym-
ie roku abundantnie tu bawiam cyrkowicz mian wtemy dawny
dla wstetnich. Kuda ta stragmata nazywa „Górkolubna”; ten-
samem chorano upamietnia nanniska ananaga wicowicla
dłub Karola Górkli, który ১৮৫৪ r. umant ne Wawstawin. Jaki
wtenenas był ^{Górkli} parafialnym majestatem i wstetnich por-
mystawych, majestatem wstetnich kiltudniczejem wistawin
murek. Jedyna, gadkadiemymy anata jego ciska prygda-
na, Joanna Górkli, która ১৮৫৪ r. wyšla na karkiego kark-
gatska. Wicowicnie prajeta abonyu gadkadiem
razd wstetnich.

W mianu parafialnym bity i wstetnich anata Go-
doli, wstetnich bity wistawin, który detykano
makeli de karkota parafialnym Wawstawin i Górkli.
Wawstawin, ~~Wawstawin~~ wawstawin a parafialnym
detykaj allegiowi ad karkota parafialnym, wstetnich
parafialnym wstetnich karkota. Wistetnich parafialnym
i karkota wstetnich w wstetnich anata karkota, wtenenas
ne karkota jura w wstetnich, wstetnich karkota. W wstetnich
১৮৬২ r. wstetnich w wstetnich wstetnich, parafialnym
de roku ১৮৬৬ allegiowi ad karkota karkota wstetnich
wstetnich, wstetnich parafialnym karkota wstetnich.

Wstetnich wstetnich bity wstetnich karkota
wistetnich. Wawstawin bity ne Wawstawin, wstetnich
wstetnich de wstetnich wstetnich na wstetnich,
wstetnich ২ wstetnich ১৮৬৬ r. wstetnich, wstetnich
Górkolubna ad karkota parafialnym Wawstawin ad-
wstetnich w wstetnich wstetnich w Górkli parafialnym

samodzielny. Do nowej parafii przyłączono także miejscowości Chlebne i kutej Dubiej Madzi (Gutehoffnungsdorf), która już wcześniej liczyła 2540 dusz. Jego samego w tym czasie wyznaczono w całości nowej parafii, tymczasem, co-
gdyż a 1863 r. wyznaczono budowę nowego kościoła.

Nowy kościół ~~parafii~~ budowano i poświęcono w 1863 r. i kościołowi krótko bratniego i bratniego. Poł-
torze 1848 r. odbyła się poświęcenie nowej świątyni
i oddanie do użytku publicznego. Kościół jest obudo-
wany w stylu gotyckim i był wielokrotnie ulepszany
najbardziej, świątynią na Górnym Śląsku. Kościół-
ony jest na wieś św. Jan Chrzciciela a wewnątrz pr-
siołeczenia składni się w wieloletni pr-
siołeczenia św. Jana (29 sierpnia). W latach wielkich wieści się, obud-
ni Jan Chrzciciela, podczas gdy trzy lata później obud-
później, na wieś Kłubi Biskup, św. Józefa i św. Ducha-
ny. W kościele znajdują się dwa piękne organy parafial-
ne. Poświęcenie kościoła dokonano 24 października
1848 r.; do niego do niego, imię Jan, Joanna i Fry-
deryk, przyprzezając, potem imiona fundatorów kościoła
i poświęcenie parafii.

Przez niego kierownictwem w Górnym Śląsku został
3 września 1866 r. wicekapłan w Biskupicach, ko-
ściół Kłubi Biskup. Pracował 35 lat nad parafią
do czasu śmierci w 1901 r. Za jego czasu wyznaczono je-
go został kościół parafii J. E. ko. Kościół Kłubi Biskup 19 maja
1890 r. kościół parafii. Podczas jego kierownictwa wyznaczono
kościół kościół kościół, zmarł ko. Kłubi Biskup
24 lutego 1901 r. Następnie jego został obecnym parafii

in Eintracht, wo. Edward Adamczyk, który tu do 1 sier-
pnia 1910 r. parostat. Za poleceniem paterów księży, ser-
wadu nabożnych przemysłowych Schaffgotscha, mianowana
właśnie duchowna naszego diecezji, w której dążeń-
stwach bratnia ko. Franciszka Szaryn i Józefa
Jura w październiku 1910 r. odbyła się uroczystość wy-
stanie nowego parostat. Obecnie bierze parafia 600 dusz.

Kościół parafialny św. Barbary w Koł. Kurie.

Wzrostanie księżyństwa miało wieloletni historyj. Kościół ten
wzrostł niekiedy doleżać. Pod koniec wieku XVIII. urosła on
terenie kościelno-kościelnym wydobyciem i głębin ziemie
i kościoł, niedługo zaś potem parostat. księżyństwa budo ko-
ściół. W miarę rozwoju przemysłu dyplomatycznego i kościelnego
przebiegało coraz więcej gościnie, kościół w kościół,
dla których wybudowano w latach 1790 do 1800 urosła
10 kościołów, które dają parostat. miało księżyństwa.

W parostat. ko. a rozwoju przemysłu urosła
sw. kościółne parostat. tak kościółne jak i urosła kościół.
Z uwagi na daleko odległość od kościoła w dyplomatii i
Chrześc., kościółne urosła 1820 r. urosła, na ko-
ściółne kościółne kościółne i protestantów. Na tymże urosła
kościółne urosła kościółne kościółne, urosła kościółne
protestantów w parostat. do kościół kościół kościół ko-
ściół kościół. Parostat. a parostat. tego urosła kościółne kościół-
daj kościółne, które urosła kościółne kościółne, gdy
stanowa kościółne kościółne kościółne kościółne kościółne
co kościółne kościółne kościółne kościółne kościółne kościółne.
Z tego kościółne kościółne kościółne kościółne kościółne kościółne

za staraniem ks. Adelfa dyakonem od 1861 r. ukończył w gminie parafialnej nad kroszwickim dyakonem; krótko później i utracił swoją kroszwicką parafię, zaś wraz z biskupem otrzymał dla siebie nowe mianowanie parafialne. Krótko po tym został sprowadzony 1863 r. dzięki temu otrzymał święce, mianowanie na księdza w parafii i w kroszwickiej parafii.

Pod koniec roku 1861 mianowany został duszpasterzem na ks. Adelfa parafialnym kroszwickim. W dniu 4 marca 1864 r. ukończył się kroszwicka kroszwicka, ~~parafia~~ parafia w kroszwickiej parafii - biskupie Kroszwicka Kroszwicka. W następnym dniu ukończył drugi rok kroszwicka 500 mianowania. Subsequently o. w. Kroszwicka. Tak pierwszy parafialny parafialny nad kroszwickim kapłanem na księdza Kroszwicka w parafii. Kroszwicka na mianowaniu parafialnym. Wówczas już była liczba parafian tak wielka, że trzeba było ustanowić nowego kapłana. W dniu 18 listopada 1870 r. mianowany na ks. Adelfa nadto duszpasterzem. Dzięki parafialnemu duszpasterzowi parafialni parafialni. Mianowanie kroszwickim w kroszwickiej parafii, który 24 lipca 1873 r. poświęcono, zaś 18 października 1874 r. ukończył się kroszwicka dzięki kroszwicka w kroszwickiej parafii, w kroszwickiej parafii w kroszwickiej parafii. Także roku następnego doznał ks. kanonik Józef, poświęcono biskup - kroszwicka w kroszwickiej parafii.

Już wówczas w całej parafii kroszwickiej, nad kroszwickim jej parafialnym kroszwickim adelfem. Gdy w roku 1873 ukończył nad tak awanturę parafialną, wraz z nim kroszwicka ks. Adelfa w kroszwickiej parafii.

przygotował wiadomości do budowy kościoła w Krzyżostanowicach,
który 29 września 1891 r. został poświęcony. dnia 15 lipca
1886 r. wyznaczono ko. Lutherską jako parafialną parafii.
dnia 15 września 1888 r. zawarto do parafii Krzyżostanowic - kościół
Jenny Hupp, który w kościele św. Jadwigi przeniesiono
w tym samym miejscu. Później ~~zawarto~~ kościół - kościół w
Krzyżostanowicach, przenieśli się do Lipska.

W dniu 1894 roku kościół św. Jadwigi
zawarto się pod nadzorem parafialnym kościoła parafialnego
św. Barbary. Na miejscu ko. parafialnego Lutherską przy-
gotowano do parafialnego parafii św. Barbary,
tymczasem w tym samym miejscu miasta 1 lipca 1894 roku
zawarto parafii św. Jadwigi. Kościół w tym
miejscu parafialny ko. Lutherską i jego miejsce w tym
na tym samym miejscu parafii. Później w tym samym
miejscu ko. parafialny św. Jadwigi, który nie do pa-
rowy ko. parafialny św. Mikola i Krzyżostanowic, z
dnia 18 września parafii św. Jadwigi wyznaczono się nowy
kościół w tym samym miejscu parafii św. Barbary. W roku 1891, który po-
wstał w tym samym miejscu Lipska, który w tym samym
miejscu i Krzyżostanowicach, który w tym samym
miejscu 24 lipca. Później i ten sam kościół
nie mógł przemieścić w tym samym miejscu, przygotował
ko. parafialny Lutherską do parafialnego Krzyżostanowic.

W tym samym miejscu parafialny w tym samym miejscu
miejscu, który w tym samym miejscu. dnia 15 października
1894 r. wyznaczono nowe miejsce, który w tym samym miejscu
miejscu, który 28 października roku następnego który
się przemieści kościoła parafialnego ko. parafialnego

Wieder's paraspielerig in Jaderige u Karl. Hense.

Na początku roku 1868 napłynęło do gubernatora Moskwa sta-
nawiająca kłopot budowy nowego kwateronu w Krasnodarskiej Gubernii,
stanowiącej uniwersalną do ministerstwa o wyrażeniu potrzeb-
nej pomocy na budowę. Wskazy to zostały skierowane
pomysłom kwateronu, wobec czego jemu i podzielnemu 1870 r.
zakupiono kwateron 3000 talarów. Budownictwo pod nazwą
kwateron, który miał służyć w podzielnym 1870 r.
Plan budowy wykonał budowniczy Jachowicz a dyktando
a wybudowaniem wyznaczonego wady budowlanego Salazarbergera.
Na wiosnę 1873 r. napłynęło budowie, na 22 kwietnia 1873
roku ukazała się następująca podzielnemu kwateronu w podzielnym.

Andrzej Andriuszko młody przystąpił na-
pisać, tak że jemu się powiedzieliśmy 18 44 r. została i wio-
tynia prosta ko. Andriuszko głosiła uroczyste podziękowania,
Książę - biskup dr. Henryk Finster danował na Andriusz
Książę w uroczystości 10 tysięcy złotych. Później skonał ko-
lonie w przedłożeniu wyobrażenia i w. Józefa, w. Pio-
tra i w. Pawła sprowadzono w Książęstwie Andriuszko
Książę, wielki wójt i ambona na 1500 złotych a Was-
tawia a wójtowie uroczyste a 3000 złotych a głosił.
Wójtowie wójtowie wójtowie wójtowie wójtowie,
wykazaniem prosta Andriuszko a Andriuszko, który
jemu przedtem głosił i w. Andriuszko wójtowie. Na sta-
nien następnego ko. Andriuszko, ko. Andriuszko, wójtowie
wójtowie Andriuszko i Andriuszko i w. Andriuszko, wójtowie
Andriuszko Andriuszko wójtowie Andriuszko Andriuszko
i w. Andriuszko i wójtowie Andriuszko a wielkimi Andriuszko,
Andriuszko i wójtowie i wójtowie Andriuszko.

niejakie, przytaczano także ulice Górną, Wiktoryi, Łaty-
gorska, Kiełna, Białana i Kąkusińska, które ^{wchodzą w skład} ~~zależą od~~
parafii chrześcijańskiej, do zbioru miejskiego. Między innymi były
ulice chlebi i kłopoty i od parafii chrześcijańskiej a z innych
razem przytaczano i do kościoła parafialnego św. Jadwigi.
Jednakże uniwersał z dnia 4 listopada 1894 r. został od-
wołany i dyktando w roku 1900 po śmierci nadcy królew-
nego ks. Karla w Wiedeńskie zostało do podjęcia wypracowania.

Dnia 22 czerwca 1893 r. odbyła się nadzwyczajna wy-
prawna ks. ~~parafii~~ Tylli na temat probierzenia parafii św. Jad-
wigi. Abt tego duchownego ks. dr. Michaeli i Lipin,
który i stał się tym wyjątkiem wypracował kanonicznie; wiadomo
ostatnie to były słowa ostatniego kanonicznie, którego
^{już dłużej} ~~kanonicznie~~ następnego powstał Pan Bóg do siebie.
W maju 1895 r. zdecydował miasto po nam dowi J. E. ks.
handynat Kopp. Między innymi sprawdził dwutygodniowi ka-
siera wypracował parafie; kilka dyktando wierszy przy-
stąpił do Laboremurum Wiedeńskiemu św.

Niepełna dwadzieścia lat minęło od utwo-
żenia parafii św. Jadwigi. W tym czasie jednemu kardyna-
łowi się, miłośnik i prosił miłośnikiem miasta Lubka wio-
szech, ^{które wynosi około 35 tysięcy mieszkańców} ~~które wynosi około 35 tysięcy mieszkańców~~
Wobec tego miłośnik przytaczano do podjęcia para-
fii św. Jadwigi; nasamprzód abundance w Adonych Kij-
kardach króciut pod monumencie św. Jana Krowieckiego, przy-
kładał notariuszami w styczniu 1909 r. pierwszego probus-
ra samobójstwa. Miasto to jest chrześcijańska parafia św. Jad-
wigi tak ułedzianna, że chrześcijańskie króciut w ostatnim la-
tach znacznie powiększona, że jednemu miłośnikowi parafie-
ściu nie może i już teraz należy się na abundance chr-
giez króciut w podziwianym przy miastu.

Heinrich Garafidny w Lipinach:

[illegible]

panen ko. dnichana Jv'nyja Michalshiga a Lipin. Z nachomna
 selse nymama, vygtusit ko. Michalshiki namonajiz se kumamie,
 u ktirom pranystruyt sudomne valenie 43 g'ramitair, korigy
 krovist pus'isicant na vnesi bi'. Spasatair Pivota i Panta.
 Pivnathura byt krovistom filijinyum i valeniat ko vaku
 1894 dr parafis'i sir. Spasatay. W bymiv vaku utmoma
 u krovistach krovistach sarnodnely parafis' i g'v'nyja par-
 daisniska upamamama bi g'v'nyjega parafis'ia,
 ko. Pivnatyja Krovistshiga.

Dany prawnikiem królestwa wyznit sławny
 dyakona piewny kapłan przy krócie św. Barbary,
 so. Józef Kataryniak. Wyprawnym anegdotykiem sława-
 mi, niezwykłym talentem i niezwykłą, wyimową, go-
 dmiem się go nim jednego następcę, hr. Mieluchowskiego.
 Niewiarydługą potęgą napisał sławny ten kapłan na sław-
 mi i 28 kwietnia 1892 r. oddał Bogu ducha. Niebawem
 daty, był udziat w pogrzebie jego, nawet gady regre-
 miarne prawnicy mu chlubiły wyimową grómiar-
 tnie, podnosząc jego pracę i następcę słota sławnego
 ludu groźdowskiego. Hr. Kataryniak opierał się w śl. śl. śl.
 Śl. śl. królestwa św. Barbary, króci marmur, wy-
 stawił sławny króci marmur, przyprawił sław-
 mi miejsce opierunku jego. Józefowi śl. hr. Józef
 Kataryniak znił prawnika 20 lat młodszy i z pomysłowy-
 sumantem, hr. jednak prawnik tego sławnego kapłana
 z wyimową, śl. i marmur, sławna się pa-
 mątki ludem na Górny Śl. śl. Był Jan Był ab-
 danyt go niebem i oparł, śl. na Górny Śl. śl.
 był jak najniższy śl. śl. hr. Kataryniak!

Nr 1.10.1894 r. (10 lat 5 miesięcy) namiarywał przebieg Lesnica
juha administratara. Wiadomo, że w czasie walki bułgarskiej był
w Lesnicy przebiegiem wzdłuż rzeki (od 12.10.1876 r. do
1894 r.) Zaskakując się następnie przebiegiem do Szarlatonbuzga,
to jednakże nawołał nas o to byłoby przebiegiem lesnickiego i po-
biegał nawołał doświadczyć w wysokości 4000 ~~metrów~~ metrów.

Wobec tego nie było maxima naszego parafianinowicie.
Gdy atoli probasza^{Starka} (niemart 1894 r., obywatnie stragmota
parafin lewiche parafianowitego niupastora. Wtemna s,
(ks. administrator Henciniski ubijt [mianowicie 4. 10. 1894 r.]
nawna it mawmaw parafie imktochtonicha, atonej probasza
był do onego znanu (+ 2. 11. 1890).

Przemysław góral w Świątoborsku, ko. Augustyn
Keniszki, urodził się 21 kwietnia 1843 r. w Matyjkach
parochii p. Olesnem. Na chrzcie myślowym został
18 20 roku, 19 20 roku 1894 do 19 10 roku parafii
Matyjkach. ^(+ 2 listopada 1910) ^{parafia} 23 listopada 1910 r. par. ko.
Wiktor Słotkowski, katolicki góral w Świątoborsku
parochii p. Olesnem. Chrzcizna parafia Świątoborska
długość życia ~~19~~ 1910 r. 23 listopada 1910 r. par. ko.
góral góral jest przez kapłanów. Fr. J.

Historia powiatu katorzickiego

Linia ludności starego powiatu bytomskiego wraz-
stać co najwyżej, wobec jego gromadności, z ludnością
w administracyjnej, które doprowadziły do powstania podziału.
W. Sędziwa, dniem 24 marca 1893r. przystę-
piło do wyznaczenia powiatu, któregoż to w ten
oprost, że utworzone na podstawie starego powiatu
dalszyjane powiaty: bytomski, kатовicki, tannegoński
i naboraki. Wymienione utworzenie granic nowego
powiatu kатовickiego, do którego przystąpiono następu-
jąco miejscowości: Brzeźnica, Buzów, Siemianowice,
Maszyce, Michalce, Bytom, Wesołice,
Łowicz, Łab, Żurawice, Bedonowice, Kalamba,
Modnica, Kamary, Wierch, Bykownia, Kochanowice,
Radoszów, Bugów, Katowice oraz dominialny,
Katowice, Bugów, Kata Dobrowia, Katowice, Łopie,
Janów, Brzeźnica, Brzeźnica oraz miasta Kata-
wice i Wesołice.

W miesie podmiotu obejmował parzysk katuszicki
postronien 2 1/3 milikwadrantów i liniję wzdłuż 80 tys.
843 mieszkańców. Z liniję tej przynależało na miasta 16 tys.
539, na gminy wiejskie 64, 304 ludności. Liniję te podu-
siły się z roku na rok, tak że już 1890 r. nalazono w
całym parzysku 120 tys. 732 mieszkańców. Według spisu
ludności z dnia 1 grudnia 1901 r. przynależało na kilo-
metr kwadrantowy 1005 ludności. Dnia 1 kwietnia
1899 wystąpiła miasto Katusze i krusze parziskiego
i krusze edykt krusze obiad wiejski i krusze
na ciele. 1910 r. nalazono w Katuszach samych 43 tys.
193 mieszkańców, podmas gdy parzysk wiejski
było 216. 893 ludności.

Pod względem krusze parziskiego nalazła cała pro-
stokien dżysiejszego parziska - tak samo jak cała cienna
byłomka - do roku 1821 do dycepcji krusze
i nalazła w skład starych krusze byłomskiego.
Krusze było ² starym do czasu krusze krusze
matu a mianowicie nalazły się w krusze w Ba-
gusicach, Charnowie, Katuszicach, Katuszicach
i Katuszicach. W roku XIV. istniały już krusze w
Charnowie, Katuszicach, podmas gdy krusze w Ba-
gusicach i Katuszicach powstały mianowicie w re-
kon XV. Katusze były utemnas wieś, mianowicie, ma-
na, pod nazwą „Krusze krusze”.

W piśmie parziskiego krusze, krusze w stu-
lecia wziętem nalazły się starym krusze parziskiego.
Krusze parziskiego krusze krusze i krusze
krusze krusze krusze krusze krusze krusze.

En ten' gdy dawniejsze parafie liwowskie należały do kantonu
warszawskiego, przynajmniej dwiema z nich mogły być
wspierane. Stanowisko nasze brzojskie amiaty a przynajmniej
dwie a więcej ich najdą w parafie, majestatycznie
świątynie. Jedną z nich te świątynie stanowiły z niemi
stosunkami, które waga przynajmniej mianem do lu-
dów wiskowej liwowskiej brzojskiej, do podziału starych
parafii.

Przez strumień a mianem nasze naj-
piękniej słońce stara parafia z brzojską. En jenne parafie
100 laty był dawniejszy brzojski, do którego należały
Brzojskie, Zalesie, Katorz, Brzojska i Brzojska.
W starych tej jednej parafii ~~brzojskiej~~ ^{brzojskiej} ~~4~~ ⁴ parafie
a mianem 2 a Katorz, po jednej w Zalesiu i
Katorz. Pratem mianem ma stare brzojskie a
Katorz. Przed 100 laty sprawował ten duchowny
tytuł jeden kapłan, ale nie 12 do 15 brzojskich nie może
przebiec słownym pracy. Pratem powstały nowe
parafie: w starych parafii mianem brzojskiej Brzojska,
Katorz i Janów, a starych parafii mianem brzojskiej
Zalesie, Brzojska, w starych parafii mianem brzojskiej Brzojska
i w starych parafii mianem brzojskiej Wisk i Katorz.
Kapłan liwowskiej parafii 16 brzojskich parafial-
nych mianem słownym. Pod względem podziału
mianem brzojskiej a Katorz, Katorz, Katorz
i Wisk do obywateli brzojskich, natomiast
przebiec 12 parafii nasz parafia brzojska (a Katorz
obieram) i mianem słownym Katorz mianem brzojskiej.

Nie brzojskiej ~~brzojskiej~~ ^{brzojskiej} brzojskiej mianem brzojskiej

Franciszka u Asyja. Tam otrzyma wielkiego sztyg w
nim jeszcze trzy brzośne umieszczone na meście Matki Bos-
kiej, św. Anny i Trójcy Przenajświętszej. Trzeci brzośnię
farnego był jeszcze długi, fitylony pod mianem Namie-
dzenia Matki Boskiej. Wzrost się na meście od plebanii
i napotkany był obok wielkian sprężystym
według dekretu Kongregacji św. z roku 1803. Z kłębem sta-
wem przybliżyć się kusił pamiątkę ku upamiętnieniu, po-
wstał z imieniem pamiątki ko. Kąs, nowy, dźwię-
ny brzośnię, poświęcając go także na meście św. Trze-
pawna. Była to w roku 1773 a świątynia ta przetrwała
do roku 1841, w którym to została rozebrana.

^{legnickim}
W ~~legnickim~~ brzośnię znajduje się obraz Matki Boskiej
Łaskami sztyg. Obraz ten jest malowany na drewnie, do
obrazu jest obraz. Nowy Matki Anny i Jana Jana są
zobaczony a masy i nalepione na obraz. To ich jest kolorem
ciemny - ciemny, nadto są, całe gotowane i odla-
ne malowaniem brzośnię. Sukienka jest również
wykonana a masy i nalepione, przeobrażona a roz-
czerni w przedziałach statemi sztygami. Sztyga, Jano-
sztyga na roku Matki Boskiej; jedna sztyga jest wy-
sztyg, ta do brzośnię sztyga, w drugiej sztyga brzo-
śnię kolorem brzośnię. Matka Boska sztyga w której
są brzośnię gotowane. Wzrost całego obrazu wynosi
125 cm., szerokość 75 cm. Sprężystość wykonania i ma-
lowania wykonuje na sztygach sztyga sztyga.

Obraz ten należy do ciemnie ciemnej ta-
skami, a w nim sztyga, mata, to jest sztyga. Kiedy
niekiedy to piekarny tak normalny, brzośnię po-
wstał sztyga, gdyż sztyga ^{sztyga} sztyga a roku

1746 największym piernem ślad po nich. I tego to wra-
 żenia potrzebni tak uważa, naderbna naderbna.
 Według następnych wiadomości parafywna wotów co-
 więcej. Spis z roku 1790 podaje: koral 3 nitki, perłki, dwie
 nitki nite, stary pieniąda srebrny. Dziś wotów ten wotów
 przedstawić się tak: koral 10 nitok, dwa pierścienie, ma-
 lenka naderbna srebrna i 10 drobnych wotów (tabliczek).
 Tak naderbna w naderbnie Nitki Brakiej. Innych paraf-
 ywna, tu parafywna parafywna parafywna, naderbna i
 naderbna parafywna, ale także w naderbna parafywna.

Witnie ten w parafywna parafywna parafywna,
 a naderbnie naderbnie do Nitki Brakiej. Wotów parafy-
 wna parafywna tego wotów parafywna, naderbna tu
 parafywna parafywna koralu koralu. I tych parafywna i
 naderbnie, koral parafywna się naderbnie, a naderbna
 naderbnie naderbnie naderbnie, jest koralu naderbna i
 naderbnie parafywna parafywna parafywna i. Wotów
 da naderbnie. Wotów tu w tym naderbnie koralu,
 naderbnie się parafywna, by nie parafywna koralu
 naderbnie parafywna. Koralu 42 lat parafywna koralu, parafy-
 wna po koralu naderbnie śladu naderbnie naderbnie
 naderbnie. Wotów parafywna by w parafywna parafywna,
 naderbnie naderbnie naderbnie parafywna parafywna.
 Parafywna i naderbnie parafywna parafywna koralu
 naderbnie, naderbnie do naderbnie parafywna koralu, a
 naderbnie tak naderbnie na naderbnie parafywna naderbnie.
 Wotów naderbnie naderbnie naderbnie i naderbnie naderbnie
 naderbnie naderbnie, naderbnie by naderbnie, naderbnie
 naderbnie i jego naderbnie naderbnie i naderbnie.
 Wotów ten i naderbnie koralu naderbnie naderbnie

nie powzię nie potracam. W końcu nomen kwicista
parafialnego uformował 6 tysięcy marek. A tych niewie-
dzących panników należy także liście przenieść na prawo -
dane knota i w parafii bezużytecznej.

Wiele osób między innymi, było przeciwną ko-
palnianą i kontyniowaną, wzmagała się także ludność
parafii. ~~W~~ Nie natem dawało, że drugi brzościach
bagnach skazał się matym, duopasteraturo byta zbyt
stanożniame. Już po roku 1850 dawał brzościach - białych
i nową białych do uniwaku, nie białych w białych od
brzościach w białych i w białych tej w białych w białych
w białych parafialnych. W białych w białych a dnia 11-go
listopada 1860 r. przygotowanie do tego parafialu i ad-
mistracji w białych w białych a białych w białych, gdzie
parafialu białych w białych w białych, parafialu
Parafialu w białych.

Atoli ~~razem~~ podmiot parafii nie oddał ~~starego~~
naturalnie starego kościoła Sąguckiego od nagrody. Lud-
wikowi powiększona wzięła i wstąpiła na rok; jemu i jego kościo-
łowi Markieja pragnął nośniej wybudować w Sąguci-
cach odpowiedni dom Boży, lecz śmierć go nachodziła.
Pewny parafianin ko. Ludwik Thurnau, ujęty
w rok 1899 rady parafii, postanowił sobie za zadanie
wybudować nowy i naprawić przetrwały kościół. Dzięki
jego nośnemu nabiegom, a w najwłaściwszej godzinie
wielkiego wzniesienia i podarował ofiarodawcy domu, gong-
stygianu w rok 1899 do budowy nowego domu Bożego.
Kierownik stary kościoła, a włościanin odprawian
symonem w odpowiednim na ten cel przeznaczonym i
powiększonym studium plebanickim. W dniu 17 lipca 1899 r.

konieczna się parafin bogucka piennawej nadanej szklili, po-
wierzchnia kamienia mgiełnego.

Był to słoneczny dzień letni. Na ulcach miasta się
przebiegało to tysiący polskiego ludu silnego. Do miasta
nach pakiem i pieciami, „które się w gnieź”, bismie ogro-
madzone dwudziestym a szalicy, wysunęli w parady
a kucyki na plac ludowy. Przewiezienia dokonali ip.
ko. drzech Michalski i Lipin. Do odparzenia grze-
pisanych przez Królestwo s.w. wremeni, po odpowiedniej
przemowie ko. drzechana i jednego z wernych kapłanów,
zdeptyt mierzony ko. paktowni akt przewiezienia ka-
mienia mgiełnego ze psaku i po niemiecku, który na-
stępnie wzniesiono w mgieł kucyki. Z dokumentu
adwóckiego dowiadujemy się co następuje:

Parafia bogucka, składająca się z trzech wie-
sich: wsi Bogusie, Kłosa i Kłój Dobrowieki, liczyła w
roku 1892 już 10 tys. 500 mieszkańców. Królestwo oba-
dumany jest w stylu gotyckim, a trzech nawach i po-
wierzchni 4 do 5 tysięcy wernych. Kościół ludowy wy-
masył 300 tysięcy marek. Wierza stoi na mierzach daw-
nego kucyki; pod królestwem oddano dwie ławie a
ogrodzi proboszcza. Budowa kucyki ludownego Kł-
ler pod nadzorem ludownego Zacharza.

Króć króć wnet uchwyciony w roku 1894.
Wnętrze ludowne jest już 62 metry długości, 37 metrów
szerokości i 26 metrów wysokości; wierzha jest 68 metrów
wysokości. Króć bogucki imienny wzniesiony sta-
wa w ofiarowaniu ludu gromadzącego, a wielki jego
wielkość ko. Bogu i Kłosa i Kłój Dobrowieki.

Winnia, nie w Bagnicach stał, a w nowym kościele, który
zamiast mógł być kościołem, to jednak nie-
długo została się nowa świątynia wybudowana, tak że
już 1896 r. przystąpiono do nowo budowanego kościoła ob-
sługę parafii będkowskiej. Kościołem a dnia 24 września
wspomnianego roku otwarto w Katolicy ^{parafii} ~~parafii~~,
już 1898 r. przystąpiono
~~do budowy kościoła~~ do budowy kościoła parafial-
nego. Już wtemczas budynek nowa parafia posiadała 8 tys.
mieszkań. W otwartości budynek kościoła wyznaczono
na pierwszego proboszcza dnia 1 listopada 1900 r. a probie-
ko. Józefa Kubiśa. Świątynia poświęcona jest na cześć
św. Józefa.

W upływie 15 lat stał się budynek parafialny wiel-
kością karmienia. W otwartości Katolicy budynek parafialny
budynek parafialny 15 tys. mieszkań; do roku 1904 wzniesiono
do roku 30 tys. dusz. W roku tego roku ^{do niego} ~~parafii~~ Katolicy ~~parafii~~
parafii w Bagnicach (8 tys. dusz) i przystąpiono do
otwartości nowej parafii. Kościoła budynek nowej ko-
ścioła obliczono na 403 tys. marek. Dnia 18 września 1911 r.
był się wybudowany poświęconie karmienia budynek parafialny
świątyni nowa. Tak po prostu; mianowicie 16 września
1912 r., poświęcono budynek, już 13 listopada tego
roku ukończono się poświęconie świątyni przez będkows-
kiego proboszcza i księdza ko. Schmidt a Kato-
wie. W otwartości budynek parafii ko. Włodzisław
Truch, będkowski kapłan w Bagnicach. Kościoła po-
święcony jest na cześć św. Karmienia, jest 66 metrów
długo i 30 metrów szerokości. Kościoła ma się w roku
1898 roku.

należała 1865 r. do Chorazowa 4596 mieszkańców. W dalszym
 latach wznosiła się wsiemysła state, w której było 108
 dwadzieścia parów utrudniając. Wobec tego przystąpił
 ówczesny proboszcz i rada duchowna ks. Franciszek
Kania do podzielenia parafii chorazowskiej. Podzielenie tego
 duchowna w ten sposób, że dla Łebia, Żurawowa i Be-
 denowa utworzono w roku 1895 samodzielne, pa-
 rafie. Stwierdzenie ten przystąpienie do duchownego
 księdza w Łebiu, potem 5 września 1896 r. wpro-
 dowało ks. Maksymiliana Knochera na urząd piera-
 wego proboszcza. Wsiemysła ta jest położona na
 wschód od. Żana i Jarota. Mimo podzielenie tego pro-
 wodu parafie księdza parafialnych w Chorazowie bliższe
 do Łebia duch.

[illegible]

biskupi piotrowski kapłana w rezbie kapłana imieńskiego
ks. Wiktora Schmidta z Kreskoma. Na Wielkanoc 1866 r.
zachowano ks. Kunatua dr. Krenuski, a parochu jego
objął wikaryusz parafialny ks. Brander z Byłomina
nawracając kruszgi. Gdy atoli ks. dr. Krenuski wrócił się
znowu do Kunatua, namianowata wtadła duchowna
ks. kapłana Schmidta następcę, jego. Wyprowadzonym
z dnia 14 września 1873 r. wywieziono Kunatua, dotychczas
mieszkał do czasu parafii samostanowienia a następnie
właśnie namianowano ks. Schmidta parochem.

Dnia 15 listopada 1885 r. obchodzono parafii
25 letni jubileusz istnienia jego. Na parafii w tym
1885 wyznaczono parochę znowu ^{wydzienienia} ~~znowu~~
istniałymi. Odbudowano malowidła, altare, stany,
ambony itd. W tymże roku także samostatnie do para-
fii J. E. Kunatua - biskup Kopp celom odwołania nier-
nym biernym. Dnia 14 września obchodzono się z
wielką parafii ^{dnia następnego,} ~~biernym~~
4829 wieńców, zaś w parafii 24 września
udało się wtad do Bugajów. Dnia 3 lipca 1893 r.
zostawiono ks. parochem Schmidta dyktu duchowna.

Już po krótkim czasie obywateli parafii
się brzośnią Major. Młodzi parafii aniołom, nie mogą
przebiec i wreszcie tym do 10 tysięcy dochodzącej
liczby wieńców. Wobec tego postanowiono budowę dru-
giej świątyni a mianowicie w miejscu w tym miejscu.
Kopp brzośnią stał się parafii Miksturkij; sta-
nowią jest w stylu gotyckim i poświęcony na
ścisłe św. Piotra i Pawła. Wreszcie stał się
J. E. ks. parochem Kopp dnia 27 kwietnia 1902 r.

114
Mnogo podzielną parafii kościelnych w
roku 1902, ~~były~~^{gdzie} (wyszczególnić kościół filijny w Kalambie
do ~~parafii~~ w parafialnych. Kościół ten ab-
donał w roku 1892 i przeniósł na miejscu ~~do~~ Grólcowej
Kościół św. Maryi parafii Grólcowej, Kalamba, Kłod-
nica, Grólcowej i Kłodzkiej. Pierwszym proboszczem
w Kalambie ustanowiona została Grólcowa ko. Pan-
ta Lexa, który w roku 1902 był kapłanem w Kłodzkiej.
Jeszcze przed wyemigracją Grólcowej podzielną Kłodzkiej
w Kłodzkiej Grólcowej parafialny, w stylu roma-
ńskim, Kłodzkiej Grólcowej Kłodzkiej Kłodzkiej. W tym
stylu Grólcowej Kłodzkiej Kłodzkiej Kłodzkiej.
Pierwszym Grólcowej Kłodzkiej Kłodzkiej Kłodzkiej.
Pierwszym Grólcowej Kłodzkiej Kłodzkiej Kłodzkiej.
Pierwszym Grólcowej Kłodzkiej Kłodzkiej Kłodzkiej.

En jago uwaga! Wzrostem stanowiącym paręlat w Fin-
landii, tam wieść, który ~~stanowienie~~ stanowiąc
w listopadzie 1910 r. Zaktualizacja jest na 100 wie-
kst, którym się daje uwzględnienie do ~~10~~ 1000000
wzrostu wchodzą elementarny. Wzrostu nie ma
wzrostu L. S. Wzrostu nie ma, który nie wie, że
jest w Finlandii. Wzrostu nie ma, który nie wie, że
nie wie, że nie wie, że nie wie, że nie wie, że nie wie.
Na podstawie powyższych danych, które nie ma, że
nie ma, że nie ma, że nie ma, że nie ma, że nie ma.

Krasiński parafialny w Kuchanowie ^{został} poświęcony
na chwałę Ewangelii św. Piotrem Łęgi, jakoteż Krasiński
w Wierze i Klementie jest hr. Sonnenstein.

W piśmie króćcieńskiem abbatu stamborskiego, napisanym -
ręko do dyceyji krakowskiej, przedrukowanego a roku 1324, w naj-
dziej się wzmianka o króćcie parafialnym w Michalokowicach.
Wzrost innych świadectw, ~~dot~~ sięga powstania króćcie mi-
chalokowskiego lat późniejszych.

W roku 1401 była wieś o posiadaniu niemieckiego
Macieja Wodnicka, który również był właścicielem
niedalekiego Rytkowa. Ten Wodnick miał być natry-
cielnym ~~z~~ ziemianem króćcia michalokowskiego. W roku
1402 udał się wspomniany Wodnick do niemieckiego bi-
skupa krakowskiego, Dietricha, a powiada o natrycielnym
dokumencie fundacyjnym, którym, co się do abundance-
wii i reprezentacji króćcia w Michalokowicach. Ten
wiedzieli, że w ten sposób Michalokowice jak i wszystkie ko-
ściółki ziemnej niemi bykowskiej należały do dyceyji
krakowskiej i biskupa krakowskiego sprawował najwyższą wła-
dzą nad króćciami i parafiami tegoż stamborskiego. Z do-
kumentu wspomnianego, którego odpis znajdujemy się
dziś jeszcze w perenne archiwum prywatnem, dowia-
dujemy się, że króćcie ten abundance właściciel Mi-
chalokowice celem powstania abbatu Dietricha, potwier-
dza go na wieś św. Michała w Rytkowie.

W dalszym ciągu dowiadujemy się jeszcze
z wspomnianego dokumentu, że w króćcie odpis-
wano się między innymi w karcie, między i ar-
to, w dniu poprzednim, jakuteni w środę i piątek. Ko-
wierci jorkowicz i nieopracowany odpis widać widać
„najwyższego sprawnego króćcia i powołanego króćcia”
w Sakramenta św. wzniesienia w jednej postaci, jak to

116
Kvociat wyznachi wyznaga i pryncypialje - W swoim nadanie -
nia fundator, nie napisał przysięgę aniżeli na wieczne spa-
sy i nie pisał następstw i postanowień jego umierające być
nie mogą. Fundator za ostatnią wolę ustala dnia spax-
dnienia 1402 r. a niewyrażenie udzielenie miłosierdzia,
którego w dzień uwypunktowi się. Między bractwami
kwociat umiędzy, 40 dni spaxotr.

Pierwszy ten brzości abundance a darsma, nie-
 ostatecznie był aramianur zmniejszony. Nieoświecone brzo-
 to po namieszczeniu i wiatryni utraciło parę wój para-
 fii i ustanowione ~~parę wój~~ parafian, który znowu
 darspasterstwo w miejscu i wsiach do parafii należały.
 Tę dokumentem fundacyjnym parę cały wóły dars-
 siołek lat nie uwarzy jedynięcych wiodenowici odro-
 wną, gdyż się do parafii michałkowickiej. Arzysa na po-
 rątku wianu XVII, i to w roku 1604 napotyknęły a tem
 samem ardiwum dokument, w którym podano, że
 wyprawienie brzościa jest niernane i dopiero na pod-
 stawie xennan wóły starożytny takowe utwierdzać dars-
 ka było. Wyżnik zatem a przynajmniej, że dokument
 fundacyjny ardiwal. W dalszym ciągu darsiadziejny
 się, a dokument a roku 1604, że wzmiancy utwierdzał
 Michałkowic, Krystof Alczarszewski, ~~arziwal~~ przynajmniej
 był odrobie niektóre parwa brzościami przynajmniej, ce.
 Pierwszy proboszcz michałkowski ^{ho. Łerski} brzościł na Alcz-
 arszewskiego naradzie, abeli a ~~arziwal~~ natwierdzenia
 spowu między darsiednicę się nie uwarzy.

2. Način pored najnu, stogodišnjeg, vremen-
 uće upada u upadnu detyan, ceo parafii unikat-
 kenskoj, ading dnyrdni, se jini mtenmas udnicat iz

protestantyzmu do wsi schyłkowych, ze wielu kościołami
katolickich uprawnione nabawienictwa dla protestantów
a duchowieństwo katolickie amniam do przyznania
swoich i utrzymywania kanonizacji protestantów.

W tym czasie nakłada stara ziemia bytomska na
bierun brandenburskiemu Janowi Jerememu, zaprosze-
niu protestantowi i wielkiemu amniamowi i wielki
protestantów. Ten Jan Jerem jakże zaprosił jego
przyznawali się wglądnie do zaproszenia nauki Lutera
na ziemi gońców.

Wówczas był sławielem apokryfów Bytoms
sławielem Hans Baehr von Langendorf. Królewski amniam
sławielem, adwokat sławielem, liście podziękowań swoich
jednak dla nowej sekty religijnej. - Wico Bytoms nakłada
juni sławielem do kościoła w Miśkowie, którego pa-
tronem był wyżej wspomniany Miśkowski. Wie pado-
wała się Baehrowi i amniamowi jego, ze chcieli mieli
do kościoła katolickiego i przyznali dla siebie duch-
pastora protestantów. Pamięni utrzymywanie tego była
przyznawanie a bawienictwami panowani, sławielem stawili do by-
tomskiego sądu krajowego i wiolek, aby teni amniam
patrona kościoła miśkowskiego do przyznawania pa-
stora ewangelickiego i przyznawania nabawienictwa dla
protestantów. - Sąd krajowy do unieważnienia tego się przyznali.

Na ziemi Baehra i amniamowi jego Miś-
kowski się jednak nie zgodził i wielki sąd
a Bytoms sławielem tego adwokat nakazał. Gdy i ten był be-
skuteczny, udał się Baehr, protestantów sławielem Byt-
koma, wyprata do margrabię Jana Jeremego, panującego
w przyznawanie Miśkowskiego do przyznawania

jeju. Anemovisioni toti expressum, dicit margaritis spumantibus, et
vixit sine in Hammis, biaturn a dicit 12 signum 16 13 n. /
nly radugi unguis nigrum in parte anteriori.

Według sprawozdania magistratu z roku 1756 naj-
dował się kwadrat jakoteż wszelkie budynki państwa w stanie
nader opłakany. Naprawa kwadratu była prawie niemożli-
wa, cmentarz zaś był bez ogrodzenia, prostym stosem,
brzoje stroma i surowa. W roku 1784 był kwadrat prawie
ruiny, tak samo prostym, domem kapłana i starosty.
Zwłaszcza starosta Michał Karłowicz zwracał uwagę na budowę siarłki,
którą w roku 1787 ukończył. W tym samym roku za-
budował też podziemię, który był prawie
całkowicie ruiną, murem kwadratu. Wewnątrz były
drzewa jak stary, ambrus, drzewce, stary itd.
wzrostł z kwadratu starego. W roku 1756 był to pałac ma-
jorski z ogrodu, który był w ruinie, a mianowicie
z Michał Karłowicz, Karłowicz, Szyba i Baranowa.
Wzrostł również stary w mianowicie, który był w ruinie
z Michał Karłowicz.

Wi dr roku 1822 należała parafia miśkato-
ska, jak mogło wynikać z parafii i wsielonego dekanatu
bystrzyckiego, dr dycezyi krakowskiej. W raporcie
roku poprzednim jest dr dycezyi wrocławskiej. Z po-
czątkiem nowego ubiegłego materialny dr parafii miśkat-
owskiej wie: Miśkatów, Miśkatów, Bytków,
Wielki i Bańków. W roku 1822 została utworzona
parafia nowa przez przyłączenie sąsiednich Siemiano-
wicz i Łubanki i Łubanki oraz wsi przynależnej
Przełęcz. W roku 1824 wzmianka w miejscu starożytnym,

drobnianego parostwa budguch maszyn, który w roku 1901 został zupełnie porzucony. W roku 1838 zabudowa-
no do kościoła wielką maszynę, która i obecnie
została zupełnie porzuconą a mianowicie w latach
1833 i 1847.

W sprawie przyłączenia Siemianowic i Jędrzejki
do parafii miłokowskiej w roku 1822 mianowano ca-
łoty niepodległością parafie. W roku 1827 kursem za-
płynęła się o wycieczkę parafian miłokowskich do Rybnika
druchana w Kamiennym, aby więc do parafii niepodległości
należała, jakie obowiązki do do opłat furmanek do cho-
wych mają i w jakiej wysokości druchady ma się w wielu
parafialnych. W parafii wamiennickiej o wieści tych
nie ma żadnej wamienniki a nawet księgi - biskupie
umówi natychmiast nie mają. Wobec tego parafie wamiennickiej
druchana do Włodarskich w Kamiennym, aby Siemianowice
i Jędrzejki do parafii miłokowskiej przyłączyć.

Parafia miłokowska nie posiadała długie lata
kościółka filijnego. Natomiast posiadała w Siemianowicach
jeden tylko w roku 1830 kaplica kamienna, w której księ-
żęstwo kapłanami parafialnymi odprawiali nabożeństwa, wyta-
nia i inne sprawy duszpasterskie czynili jak chrzty, ślub
i pogrzeby. Później tego obowiązku był kapłan parafialny
w wielkiej ilości odprawiać nabożeństwa w kościele para-
fialnym i następnie proboszcz w kamieniu miennickim.
Od roku 1834 odłączył się nabożeństwa w kaplicy kam-
kowej co później, zaś od roku 1844, co ma być uroczysto-
ścią ip. ko. białego Stawiska co świąt.

Z powołaniem i powołaniem parafialnym w roku
właściwym ludowi Siemianowic a tamtejszej parafii

skła się z parafii dwupasterkich w parafii michałkowskiej; To też
właśnie dzięki temu nomen się w miejscu, abundance w Sienia-
nowicach wchodzą księża. W roku 1867 wyznaczono budowę ko-
ścioła tymczasowego i już 28 listopada tego roku była nowa
nowy projekt parafii poświęcić. Wtedy księża byli filijami
i należał do parafii michałkowskiej, choć ten duchowieństwo
przechodził do innych. Wtedy też w roku następnym parafii ko-
ściół siemianowickim lokalizacji, w roku 1873 wyznaczono lokalizację siemianowicką, na parafii i od-
tąd kierunek się przemieszcza przynależność Siemianowice do
parafii michałkowskiej.

Od tego czasu wiele się zmieniło. Wtedy, w roku 1789
budowany kościół michałkowski był zupełnie był dla czasu bar-
dziej nowoczesny, był parafian. Kościół był pomalowany i bu-
dowlę nowego, starożytnego kościoła, który został w roku
1904 skonstruowany. Wtedy kościół, wzniesiony w stylu roma-
ńskim, jest 58 metrów długości i 33 metrów szerokości. Wierca jest
38 metrów wysokości. Wale dawny mur, system 22 centymetry,
a tył najwyższy 42 centymetry. Konstrukcja wykonana z c. c.
kt. kardynał Krupp 12 marca 1910 r. Zastępcą księża
prezenta byłby więc nowy iśredniej a prosty system, który
przebudowano na kaplice, wieżę. Kaplica ta ma być pa-
miątkiem naszego dawnych i nadzwyczajnie architek-
tonicznych. Niemniej ten budynek nowożytny się wlok
księża nowego. Wzrost i wielkość wzrasta się jak i
dominacja pod kierownictwem sir. Michała Barthaniera.
Zamiast ks. Antoniego Stelicha (+ 8.9. 1882) nastąpił gra-
fin ks. Józef Rother w roku 1898, a wtedy jest proboszczem
ks. Maks Gorbich.

R 367 III 15

K 120 Jm

